

Capítol 12

La pràctica de la Ciència Cristiana

*Per què estàs trista Ànima meva (sentit)?
I gemegues dins meu?
Espera en Déu; jo el lloaré,
Ell és la claror de la meva mirada i el meu Déu. Salm 138*

*I aquests senyals aniran de bracets dels qui creuen:
En nom meu faran fora els dimonis,
parlaran noves llengües; agafaran serps;
si beuen cap metzina no els hi farà mal;
posaran les mans sobre els malalts i els guariran. Jesús*

- 1 Es narra al setè capítol de l'Evangeli segons St. Lluç que
3 Jesús fóu un jorn el convidat d'honor d'un Fariseu anomenat
6 Simó, que era tanmateix ben dissemblant de Simó, el deixeble
9 de Jesús. Mentre feien l'àpat, passà un fet insòlit, que deturà
12 d'alguna manera l'escena de festivitat oriental. Una "dona
estranya" entrà. Sense neguitejar-se pel fet que les estrictes
regles de la llei rabínica, l'excloïen d'aquell lloc i d'aquella
societat tan categòricament com si fos un pària hindú que
entrès a casa d'un Brahman d'alta casta, aquesta dona (la
Maria Magdalena, com se l'ha anomenat des d'aleshores)
s'apropà a Jesús. Segons el costum de l'època, Jesús jeia
sobre una llitera, el cap mirant a taula, els peus nus allunyant-
se'n. Fóu, doncs, senzill per la Magdalena d'anar al capdavall

Una narració de l'evangeli

1 de la llitera i apropiarse als peus de Jesús. Portava una gerra
d'alabastre, plena d'un oli flairós molt car, -potser oli de
3 sàndal, que a l'Est és d'ús tan comú. Tot destapant la gerra
segellada, abocà l'oli perfumat sobre els peus de Jesús, i els
hi eixugà amb els seus llargs cabells que, segons el costum
6 de les dones de la seva mena, li queien deixats anar sobre les
espatlles.

Menyspreà Jesús la dona? Refusà la seva adoració? No!
9 L'esguardà compassivament. I no s'aturà aquí. Sabent el què
en pensaven dins del cor tots els qui eren al seu voltant,
sobretot el seu amfitrió, -sabent que es preguntaven per què,
12 éssent un profeta, aquest convidat eminent no havia discernit
de seguida la reputació immoral de la dona, i no li havia
manat que se n'anés-, sabent això, Jesús els blasmà amb una
15 curta història o paràbola. Els parlà de dos deutors, un devia
una forta suma, l'altre una de més petita, i el seu creditor
comú els hi condonà el deute a tots dos. "Quin l'estimarà
18 més?" fóu la pregunta que el Mestre adreçà a Simó el
Fariseu, "A qui li fóu condonat el deute més gran," contestà
Simó. Jesús aprovà la resposta i en féu ressortir la lliçó que
21 els hi volia ensenyar, afegint-hi aquesta remarcable declaració
adreçada a la dona: "Els teus pecats et són perdonats."

Per què resumí d'aquesta manera el deute de la dona
24 envers l'Amor diví? S'havia penedit i reformat, la dona? Havia
discernit Jesús aquesta regeneració moral silent? La
Magdalena li amarà els peus de llàgrimes abans d'ungir-los-hi
27 d'oli. Sense altres proves a mà, no era el marriment de la
dona una prova prou gran per a justificar l'espectativa del seu
penediment, de la seva reforma, i del seu creixement en
30 saviesa? Fóu certament encoratjador el simple fet de
demostrar el seu afecte per un home d'una bonesa i d'una

Paràbola del creditor

Intuïció divina

1 puresa indiscutibles, i que d'ençà d'aleshores s'ha tingut, amb
raó, per l'home més bo que mai ha trepitjat aquest planeta. La
3 veneració de la Magdalena era genuïna i es manifestà vers el
qui aviat, ni que no ho sabessin, havia de lliurar la seva
existència mortal per tots els pecadors, a fi què per la seva
6 paraula i les seves obres poguessin ser redimits de la
sensualitat i del pecat.

Quin fóu l'homenatge més noble tributat a un afecte tan
9 inefable, l'hospitalitat del fariseu o la contricció de la
Magdalena? Jesús contestà aquesta pregunta blasmant el
fariseisme i declarant l'absolució del penitent. Fins i tot digué
12 que aquesta pobre dona havia fet allò que el seu ric amfitrió
havia negligit de fer, -rentar i ungir els peus del seu hoste, un
signe particular de la polidesa oriental.

15 Aquí s'hi planteja una qüestió solemne, una qüestió
motivada per una dels menesters del nostre temps. Els
Científics Cristians cerquen la Veritat, de la manera que Simó
18 cercà el Salvador, amb conservadurisme material i per interès
personal? Jesús digué a Simó que l'agraïment i el fruitatge
d'aquesta mena de cercadors, a canvi de de la purificació
21 espiritual que ve del Messies, és magre. Si els Científics
Cristians són com Simó, aleshores, també se n'haurà de dir,
que no *estimen gaire*.

24 O bé altrament, demostren que estimen la Veritat, el Crist,
pel seu penediment genuí, pels seus cors desfets, expressats
per la humilitat i l'afecte humà, com féu aquesta dona? Si és
27 així, aleshores, hom en pot dir, com Jesús digué d'aquesta
visitant inoportuna, que de ben segur estimen molt, perquè
molt els hi ha estat perdonat.

30 Si el metge negligent, la infermera, el cuiner, i el visitant

Penitència o hospitalitat

Penediment genuí

1 d'afers groller fossin prou compassius per adonar-se de les
punxes que enfonsen al coixí dels malalts i dels qui, tot
3 enyorant la llar divina, esguarden lluny de la terra, -Oh, si se
n'adonessin!- aquest coneixement contribuiria més a guarir
6 els malalts, i a preparar els qui en tenen cura per la "crida de
la mitja nit," que tots els crits de: "Senyor, Senyor!" El dolç
pensament de Jesús, que s'expressà en paraules com
9 aquestes, "No us amoïneu per la vostra vida," guariria els
malalts i els faria bons d'enlairar-se per sobre del pretès
menester d'haver-se d'amoïnar pel cos i medicar-lo; però si
12 els afectes altruistes hi manquen, i el sentit comú i la caritat
humana són menystingudes, quina qualitat mental hi resta
que pugui fer brollar el guariment de la mà estesa de la
bonesa?

Cal la compassió

15 Si el Científic toca el seu pacient de mà de l'Amor diví, la
tasca de guariment s'acomplirà en una visita, i la malaltia
s'esvairà dins del seu no res nadiu, com la rosada es fon sota
18 el sol del matí. Si el Científic té prou afecte Crístic per a
guanyar el seu propi perdó, i una aprovació com la que la
Magdalena rebé de Jesús, vol dir que és prou Cristià per a
21 tractar els seus pacients científicament i ser-hi compassiu; i el
resultat s'avindrà amb la intenció espiritual.

Guariment immediat

24 Si la hipocresia, la indiferència, la inhumanitat o el vici
entressin a les cambres del malalt de mà del qui es diu
guaridor, convertirien, si això pogués ser, en una cova de
lladres el Temple de l'Esperit Sant, -el poder espiritual que té
27 el pacient de ressucitar-se a si mateix. El practicant que no és
Cristià no encomana ni a la ment ni al cos la joia i la fortalesa
de la Veritat. Al pobre cor que pateix li cal el nodriment adient

La Veritat, profanada

1 -la pau, la paciència a l'hora de la tribulació, i un sentit inestimable de la bonesa i de la tendresa del Pare amorós.

3 Per a guarir el seu pacient, el metafísic primer ha de fer fora de la seva pròpia consciència les tares morals, i assolir així la llibertat espiritual que el farà bo de foragitar del seu pacient les tares físiques; però no podrà guarir mentre la seva espiritualitat eixorca no li deixi donar aigua al qui té set ni atènyer el pensament del seu pacient, -sí, mentre la penúria mental li glaci la fe i la comprensió.

Les tares morals s'han de fer fora

9 Al metge que li manca simpatia pels seus semblants li curteja l'afecte humà, i tenim l'autoritat apostòlica de preguntar: "El qui no estima el seu germà que veu, com pot estimar Déu que no veu? Sense aquest afecte espiritual, al metge li manca fe en la Ment divina i no té aquest reconeixement de l'Amor infinit que és l'únic que confereix el poder de guarir. Aquests autoanomenats científics colarien els mosquits mentre s'empassen els camells del pedantisme fanàtic.

El metge veritable

18 El metge també ha de vetllar, a fi de no quedar aclaparat pel caràcter odiós del pecat ni pel descobriment del pecat al seu propi pensament. Els malalts estan aterrits dels seus pensaments malaltissos, i els pecadors haurien d'estar esfereïts dels seus pensaments pecaminosos; però el Científic Cristià resta serè tant davant del pecat com de la malaltia, perquè sap que la Vida és Déu i que Déu ho és Tot.

Deu de la serenitat

21 Si volem obrir les portes de la presó del malalt, primer hem d'aprendre a amorosir els cors desfets. Si volem guarir per l'Esperit, no hem d'amagar el talent del guariment espiritual

1 sota l'embolcall del formalisme, ni soterrar la moral de la
Ciència dins la mortalla de la lletra. Un mot de tendresa i
3 d'encoratjament Cristià adreçat a un malalt, paciència curulla
de compassió amb les seves pors, i foragitar-les, valen més
que hecatombes de teories entusiastes, d'estereotipats
6 discursos manllevats, i d'arguments escampats a tort i a dret,
que només són paròdies de la Ciència Cristiana legítima,
abrusada d'Amor diví.

Guariment genuí

9 És ben bé això el que vol dir cercar la Veritat, el Crist, no
“pels pans i els peixos,” ni com el fariseu, amb l'urc del rang i
una exhibició d'erudició, ans com la Magdalena, que des del
12 cim de la consagració pietosa, la cercà amb l'oli de la joia i la
flaire de l'agraïment, amb llàgrimes de penediment i tots
aquests cabells que el Pare té comptats.

Agraïment i humilitat

15 El Científic Cristià ocupa avui el lloc de què Jesús parlà als
seus deixebles quan digué: “Sou la sal de la terra.” “Sou la
llum del món. Una vila que és al cim d'un turó no es pot
18 amagar.” Vetllem, treballem i preguem que aquesta sal no
perdi la salabor, i que aquesta claror no quedi amagada, ans
guspiregi i llueixi fins atènyer la plenitud de la seva glòria.

La sal de la terra

21 La infinita Veritat del guariment Crístic ha arribat al nostre
temps de mà d' “una veueta dolça,” de mots silencis i de l'unció
divina que revifen i acreixen els efectes benèfics del
24 Cristianisme. Em deleixo de veure la coronació de les meves
esperances, o sigui els assoliments més nobles del deixeble
dins d'aquesta via lluminosa.

27 Puix la Veritat és infinita, hom hauria de reconèixer que
l'error no és res. Puix la Veritat és bonesa omnipotent, l'error,
el contrari de la Veritat, no té cap poder. El mal és només el

1 contrapès del no res. El mal més gran només és un hipotètic
oposat del bé més alt. La confiança que inspira la Ciència
3 reposa sobre el fet que la Veritat és real i l'error, irreal. L'error
és un poruc davant la Veritat. La Ciència divina defensa que
amb el temps tot això serà demostrat. Els mortals copsen, ara
6 més que mai, la veritat i l'error, i la veritat esdevindrà encara
més clara a mesura que l'error s'autodestruïxi.

El real i la imitació contrafeta

Ni l'esperança d'afranquir-nos de l'esclavatge de la malaltia
9 i del pecat no ens inspira prou per a fer-nos encarar
coratjosament les atziagues creences que l'error és tan real
com la Veritat, que el mal té el mateix poder que el bé, o més,
12 i que la discordança és tan normal com l'harmonia. Quan
pervinguem a tenir més fe en la veritat de l'ésser que en
l'error, més fe en l'Esperit que en la matèria, més fe en la vida
15 que en la mort, més fe en Déu que en l'home, aleshores cap
creença material no ens podrà deturar de guarir el malalt i
destruir l'error.

Resultats de la fe en la Veritat

18 Se'ns demostra que la vida no depèn de les condicions del
cos quan aprenem que la vida i l'home sobreviuen aquest cos.
Ni el mal, ni la malaltia ni la mort poden ser espirituals, i la
21 creença material que en tenim s'esvaeix en la mesura del
nostre creixement espiritual. Puix la matèria no té consciència
o Ego, no pot actuar; les seves condicions són il·lusòries, i
24 aquestes falses condicions són l'origen de tot allò que sembla
una malaltia. Admet l'existència de la matèria, i admets que la
mortalitat (i doncs, la malaltia) té, de fet, un fonament. Nega
27 l'existència de la matèria, i podràs destruir la creença que hi
hagi condicions materials. Quan la por s'esvaeix, el fonament
de la malaltia desapareix. Que el metge mental es cregui la
30 realitat de la matèria, i serà també susceptible d'admetre la

**La Vida, independent de la
matèria**

1 realitat de totes les condicions discordants, i això no les hi
deixarà destruir. En aquest cas, doncs, no està qualificat per a
3 menar a fi de bé el tractament de la malaltia.

En la mesura que la matèria perd pel sentit humà tota
entitat en tant que home, l'home se'n fa l'amo. S'endinsa
6 llavors dins d'un sentit més diví dels fets, i entén la teologia de
Jesús, tal com la demostrà guarint els malalts, ressucitant els
morts, i caminant sobre les aigües. Totes aquestes obres
9 manifestaren l'imperi de Jesús sobre la creença que la
matèria és substància, que pot ser l'àrbitre de la vida o bastir
alguna mena d'existència.

Entitat de l'home

12 A la Bíblia no hi llegim mai que Lluc o Pau n'haguessin fet
una realitat de la malaltia, a fi de trobar algun mitjà de guarir-
la. Jesús no preguntà mai si la malaltia era aguda o crònica,
15 no recomanà mai que es respectessin les lleis de la higiene,
no va prescriure mai cap remei, ni pregà per a saber si era la
voluntat de Déu que un home visqués. Capí que l'home, la
18 Vida del qual és Déu, és immortal, i sabia que l'home no té
dues vides, una que s'hagi de destruir i l'altra fer
indestructible.

El tractament del Crist

21 Les arts profilàctiques i terapèutiques (o sia, preventives i
guaridores) són indubtablement el domini de la Ciència
Cristiana, com seria fàcil de constatar, si la psicologia, o la
24 Ciència de l'Esperit, Déu, fos entesa. Els mètodes no científics
han arribat a un punt mort. Limitats a la matèria per la seva
pròpia llei, de quins avantatges de la Ment i de la immortalitat
27 poden gaudir?

La matèria no és medicina

Cap home no pot ser guarit físicament per l'error ni mentre
visqui voluntàriament en l'error, pas més que no pot ser salvat
30 moralment pel pecat o visquent en pecat. Fins i tot rondinar
del pecat o enfurismar-s'hi és un error. Per a ser guarit del tot,

1 l'home ha de ser més bo tant a nivell espiritual com físic. Per a
3 girar-nos de la mentida de la falsa creença vers la Veritat, i
6 no es manifesta amb aquest règim, vol dir que la por governa
el cos. Aquesta és la llei de causa i efecte, on tot produeix els
de la seva mateixa mena.

Al pecat no hi ha guariment

9 L'homeopatia els hi forneix als sentits la prova que els
símptomes que podria produir un cert medicament, són
12 eliminats emprant el mateix medicament que els genera. Això
confirma la meua teoria que la fe en les drogues és l'únic
factor de guariment. L'efecte que la ment mortal produeix de
15 mà d'una determinada creença, és eradicat per la creença
contrària, però en tots dos casos, empra el mateix remei.

El semblant guareix el semblant

Els fets morals i espirituals tocant a la salut, xiuxiuejats
18 silentment al pensament, tenen uns efectes directes i
remarcables sobre el cos. El diagnòstic físic de la malaltia
-puix la ment mortal n'ha de ser per força la causa- tendeix a
induir la malaltia.

21 Segons el testimoni de la medicina i segons l'experiència
individual, un medicament pot a la llarga perdre el seu poder
suposat i no fer-li cap efecte al pacient. La higiene mèdica
24 també perd la seva eficàcia. I la xerrameca, a la llarga,
tampoc no se'n surt de desvetllar la credulitat dels malalts, i
aleshores la revifada s'atura. Aquestes lliçons fan un bon
27 servei. Ens haurien de fer canviar naturalment i honestament
de base, bescanviant la sensació per la Ciència Cristiana,
l'error per la Veritat, i la matèria per l'Esperit.

**Potència transitòria de les
drogues**

30 Els metges prenen el pols, examinen la llengua, i els

Diagnòstic de la matèria

Les històries de fantasmes fan por

La Ment imparteix puresa, salut i bellesa

1 pulmons, per a fer-se una idea de l'estat de la matèria, quan,
de fet, tot és Ment. El cos és el substrat de la ment mortal, i
3 aquesta pretesa ment finalment s'haurà de donar a l'autoritat
de la Ment immortal.

6 Les disertacions sobre la malaltia tenen un efecte mental
semblant a les que provoquen sobre els infants les històries
de fantasmes explicades a les fosques. Els qui no han rebut la
instrucció de la Ciència Cristiana, no entenen gens ni mica
9 l'existència material. Es pensen que els mortals són a la terra
sense el seu consentiment, i que en són arrabassats també
sense que hi puguin dir res, sense saber-ne el per què ni
12 quan. Igual que les criatures esfereïdes esguarden arreu a
veure si hi ha el fantasma imaginari, la humanitat malalta
també veu el perill a tot arreu, i en cerca l'alleujament de totes
15 les maneres, tret de la bona. Les tenebres fan basarda.
Esclau de les seves creences, l'adult no entén el seu ésser
real pas més que l'infant; i cal fer sortir l'adult de les seves
18 tenebres abans de poder-se desempallegar dels patiments
il·lusoris que envaeixen el capvespre. La via de la Ciència
divina és l'única via per a sortir-ne.

21 No demano que l'infant, de cop, esdevingui un home, ni vull
que el mamarrós romanguí sempre un nadó. No demano res
impossible quan reblo les exigències de la Ciència Cristiana;
24 però perquè aquest ensenyament vagi d'avançada del nostre
temps, no hauríem de negar que ens cal d'allò més el
desplegament espiritual d'aquesta Ciència. La humanitat es
27 perfeccionarà mercès a la Ciència Cristiana i al Cristianisme.
Del fet que cal fer més bona la raça se n'escola que la Ment
l'hi pot fer; puix la Ment pot bescanviar la impuresa per la
30 puresa, la feblesa per la fortalesa, i la malaltia per la salut. La
Veritat transforma tot l'organisme i el pot guarir "tot sencer."

1 Enrecorda't, el cervell no és ment. La matèria no pot estar
malalta, i la Ment és immortal. El cos mortal és només la
3 creença mortal errònia que hi ha ment a la matèria. Allò que
anomenes matèria era originalment error deixatat, la ment
mortal elemental, que Milton compara "al caos i a la nit
6 antiga." Una de les teories pel què fa a aquesta ment mortal
és, que les seves sensacions poden reproduir l'home, poden
afaïçonar la sang, la carn i els ossos. La Ciència de l'ésser, on
9 tot és Ment divina, és a dir, Déu i la Seva idea, seria més clara
a la nostra època, si hom no cregués que la matèria és el
vehicle de l'home, o que l'home pot entrar dins dels seus
12 pensaments encarnats, lligar-se a les seves creences,
qualificar tot seguit aquests lligams de materials, i dir-ne llei
divina.

El cervell no és intel·ligent

15 L'home serà perfecte quan demostrï la Ciència Cristiana de
manera absoluta. No podrà pecar, ni patir, ni estar sotmés a la
matèria, ni desobeir la llei de Déu. Serà, doncs, com els
18 àngels del cel. La Ciència Cristiana i el Cristianisme són un.
Què ho fa, doncs, que al Cristianisme, més que no pas a la
Ciència Cristiana, poguem creure alhora en la realitat i el
21 poder de la Veritat i de l'error, de l'Esperit i de la matèria, i
esperar-ne bons resultats? La matèria no se serveix a si
mateixa. Els seus falsos puntals s'esfondren un darrera l'altre.
24 La matèria només reïx temporalment perquè desfila, sense
tenir-hi cap dret, vestida de llei.

Succés veritable

27 "A qui em negui davant dels homes, jo també el negaré
davant del meu Pare que és al cel." A la Ciència Cristiana, és
fatal negar la Veritat; un just reconeixement de la Veritat i del
què ha fet per nosaltres, en canvi, és un ajut efectiu. Si l'urc,
30 la superstició, o algun altre error no ens deixa reconèixer
honestament els beneficis rebuts, posarà pals a les rodes al
guariment del malalt i al succés del deixeble.

Reconeixement dels beneficis

1 Si som Cristians tocant a totes les qüestions morals, però
ignorem que el Cristianisme ens eximeix també dels mals
3 físics, ens cal aleshores tenir més fe en Déu tocant a aquest
punt, i estar més desvetllats a les Seves promeses. És més
senzill guarir la malaltia més maligna que no pas el pecat.
6 L'autora ha revifat els morents, en part perquè desitjaven ser
guarits, i en canvi ha maldat molt de temps, i potser
endebades, per a deslliurar un deixeble, d'un pecat empedreït.
9 Tant és el tractament patològic que s'empri, el malalt es refà
més aviat de la seva malaltia, que el pecador no es reforma
del seu pecat. És més facil de guarir que d'ensenyar si
12 l'ensenyament es fa a consciència.

**La malaltia més dòcil que la
iniquitat**

La por de la malaltia i l'estima del pecat són l'origen de
l'esclavatge de l'home. "El temor del Senyor és el
15 començament de la saviesa," però les Escriptures també
declaren, de mà de l'exaltat pensament de Joan, que "l'Amor
perfecte fa fora la por."

L'amor allibera de la por

18 La por que crea la ignorància pot ser guarida; però per a
foragitar els efectes de la por que crea el pecat, t'has
d'enlairar per sobre tant de la por com del pecat. La malaltia
21 és expressada més per les funcions del cos que no pas pels
llavis. Estableix el sentit científic de la salut, i alleujaràs l'òrgan
oprimit. La inflamació, el solatge o la descomposició
24 minvaran, i l'òrgan malalt reprendrà les seves funcions
normals.

De la sang que corre esbojarrada per les venes o
27 s'arrossega amb penes i treballs pels seus canals glaçats, en
diem malaltia. Això és un disbarat. És la ment mortal la que
produeix l'esbojarrament o la llangor, i en tenim la prova quan,
30 per mitjans mentals, la circulació canvia i torna a l'estat
normal que segons la ment mortal és essencial per la salut.

La ment fa circular la sang

1 Els calmants, els antiirritants, les sagnies i els laxants no fan
minvar mai la inflamació científicament, però la veritat de
3 l'ésser, xiuxiuejada a cau d'orella de la ment mortal, l'alleuja.

L'odi i els seus efectes sobre el cos són anul.lats per
l'Amor. Perquè la ment mortal sembla conscient, els malalts
6 diuen: “De quina manera la meva ment pot crear una malaltia
que no m'ha passat mai pel cap i de la que no en sabia res
fins que no s'ha manifestat al meu cos?” L'autora ha aclarit
9 aquesta qüestió explicant que la malaltia té el seu origen a la
creença humana abans hom no sigui conscient de la seva
manifestació al cos que, de fet, ni que l'anomenem matèria, és
12 l'estat objectiu de la ment mortal. Aquest orbament mortal i les
punyents conseqüències que se'n deriven ens ensenyen que
ens cal la metafísica divina. Mercès a la Ment immortal, o
15 Veritat, podem destruir tots els mals que vénen de la ment
mortal.

La ignorància de la causa de la malaltia o de com encarar-
18 la no és un argument que pugui rebatre'n l'origen mental.
Confesses que ignores el futur i que no ets bo de preservar la
teva pròpia existència, i aquesta creença afavoreix la malaltia
21 més que no pas la trava. Aquest estat d'esperit provoca la
malaltia. És com caminar a les palpentes a prop d'una timba.
No pots ignorar la creença del risc, i les teves passes són
24 insegures per culpa de la teva por i de la teva ignorància de la
causa i l'efecte mentals.

L'escalfor i el fred són productes de la ment mortal. El cos,
27 sense la ment mortal, primer es refreda i després es desfà
tornant als seus elements mortals primitius. Res del què viu
es mor mai, i *vice versa*. La ment mortal genera l'escalfor
30 animal, i tot seguit la foragita en renunciar a una creença, o bé
l'augmenta fins al punt que es destrueix a si mateixa. És,
doncs, la ment mortal i no pas la matèria, que diu, “Em moro.”

**La Ment pot destruir totes les
malalties**

La temperatura és mental

1 L'escalfor s'escolaria del cos sense fer més mal que un gas
que s'escampa aire amunt en evaporar-se, si no fos per la
3 creença que la inflamació i el mal han d'anar de bracet de la
separació de l'escalfor del cos.

6 Les esgarrifances i l'escalfor són sovint les manifestacions
de la febre. Canvia l'estat mental i les esgarrifances i la febre
s'esvaeixen. El metge de la vella escola en forneix la prova
quan el seu pacient diu, "em trobo més bé," pensant-se que
9 és la matèria i no pas la ment que l'ha alleujat. El Científic
Cristià demostra que la Ment divina guareix, mentre que
l'hipnotitzador li arrabassa al pacient la seva individualitat per
12 a poder-lo controlar. Ningú no hi guanya res lliurant la seva
ment a pràctiques mentals errònies o al despotisme mental.
Tota pràctica mental que no sigui científica és errònia i
15 impotent; i hauria de ser entesa i feta així infructuosa. El
Científic Cristià genuí engrandeix el poder mental i moral del
seu pacient, i n'acreix l'espiritualitat tot guarint-lo físicament
18 per l'Amor diví.

La paràlisi és la creença que la matèria governa els mortals
i que pot paràlitzar el cos, immobilitzant-ne algunes parts.
21 Destruïx aquesta creença, ensenya-li a la ment mortal que
els múscles no tenen cap poder per perdre, puix la Ment és
suprema, i guariràs la paràlisi.

24 Els pacients tuberculosos demostren sempre una gran
esperança i coratge, fins i tot quan el seu cas sembla
desesperat. Tothom, llevat del qui té un pregon coneixement
27 de la Ciència Cristiana, troba aquest estat d'esperit anormal.
Aquest estat mental no és entès, simplement perquè és un
estat de basarda tan gran que arriba a esdevenir heroisme. La
30 creença en la tuberculosi li presenta a la ment mortal un estat

La Ciència contra l'hipnotisme

Guariment de la paràlisi

La por latent, diagnòstica

1 desesperat, una imatge més esfereïdora que la de la majoria
d'altres malalties. El pacient involuntàriament se n'allunya,
3 però ni que no siguin reconegudes, la por latent i la
desesperació de no poder-se guarir, romanen al seu
pensament.

6 És just el mateix amb el pecat més gran. És el més fi, i fa la
seva feina, gairebé d'amagat de si mateix. Les malalties
tingudes per perilloses de vegades vénen de les creences
9 més amagades, indefinides i insidioses. A un malalt
esgrogueït, que segons tu, s'està morint d'una anèmia a la
sang, se li hauria de dir que la sang no ha donat mai la vida i
12 que mai no la podrà arrabassar, -que la Vida és Esperit, i que
hi ha més vida i més immortalitat en una bona intenció i una
bona acció que a tota la sang que mai ha passat per les
15 venes dels mortals i ha simulat un sentit de vida corporal.

Si el cos és material, no pot, per aquesta mateixa raó, patir
cap febrada. Puix el pretès cos material és un concepte
18 mental governat per la ment mortal, només manifesta allò que
aquesta pretesa ment mortal expressa. El remei efectiu,
doncs, és destruir la falsa creença del pacient afirmant tant
21 sense paraules com de viva veu, els fets veritables tocant a
l'ésser harmoniós -presentant l'home ple de salut i no malalt, i
demostrant que és impossible que la matèria pateixi, faci mal,
24 estigui enfebrada, tingui set o emmalalteixi. Destruïu la por, i
la febrada s'ha acabat. Hi ha gent, que havent rebut un
ensenyament erroni de la Ciència de la Ment, pregunten quan
27 poden, sense cap perill, estroncar la febre. Has de saber que
a la Ciència, no pots estroncar la febre quan ja has admès
que ha de fer la seva via. Esfereir-se i admetre el poder de la
30 malaltia és paralitzar la demostració mental i científica.

Conceptes insidiosos

Remei de la febre

1 Si el teu pacient pensa que es pot enfredorir fàcilment,
convençel mentalment que la matèria no es pot refredar, i que
3 aquesta predisposició la determina el pensament. Si l'angoixa
el fa patir, fes-li entendre que l'adversitat és sovint la font de la
joia, i que hauria de fer festa sense aturador de l'Amor sempre
6 present.

Els malalts s'enfugen cap a climes càlids per a salvar les
seves vides, però no en tornen pas més bé que quan
9 marxaren. Aleshores és el moment de guarir-los de mà de la
Ciència Cristiana, i demostrar que poden trobar-se bé a
qualsevol clima, quan la seva por del clima s'ha destruït.

12 Segons els diferents estats d'esperit, el cos s'afebleix de
cop, o es torna anormalment fort; això demostra que és la
ment mortal la que produeix la força o la feblesa. Una joia
15 o una pena sobtada ha generat, de vegades, allò que hom en
diu la mort instantània. Puix una creença neix sense que ens
n'adonem, cal vetllar constantment el nostre estat mental per
a què no pugui produir d'amagat els seus mals efectes.
18 L'autora no ha trobat mai un pacient que no s'hagi refet quan
la creença de la malaltia s'ha evaporat. Fes fora l'error
21 dominant o la por que governa aquesta pretesa ment inferior, i
foragitaràs la causa de tota malaltia i l'acció mòrbida o
desequilibrada de qualsevol òrgan. D'aquesta manera et
24 desempallegues tan fàcilment de les dites malalties
orgàniques com dels problemes funcionals.

La causa de tota pretesa malaltia és mental; és una por
27 mortal, una creença o convicció errònia de la inevitabilitat i del
poder de la malaltia; és també la por que la Ment sigui
impotent de defensar la vida de l'home i malapte de governar-
30 la. Sense aquesta creença humana ignorant, cap
circumstància té el poder, en si mateixa, de crear patiment. És
la creença latent de la malaltia, i la por de la malaltia, la que

El clima no fa cap mal

La Ment governa el cos

1 l'associa a certes circumstàncies, i fa semblar que vagin de
bracet, igual que la poesia i la música es reproduïxen
3 plegades a la memòria humana. La malaltia no és intel·ligent.
Inconscientment et condemnes a patir. Capir aquest fet et farà
bo de condonar aquesta sentència que t'has imposat i encarar
6 tota circumstància amb la Veritat. La malaltia no li arriba ni a
la sola de la sabata, a la Ment, i la Ment la pot dominar.

9 Sense la pretesa ment mortal, no hi pot haver ni inflamació
ni inèrcia de l'organisme. Eradica l'error, i en destrueïx els
efectes. Fitant sense por un tigre als ulls, el senyor Charles
Napier li féu girar cua tot tremolós cap a la jungla. Un animal
12 en pot provocar un altre mirant-li els ulls, i embrancar-se en
una baralla per no res. L'esguard d'un home, fitant sense por
una bèstia ferotge, ben sovint la fa recular esfereïda. Aquest
15 darrer exemple il·lustra el poder de la Veritat sobre l'error, -el
poder de la intel·ligència exercida sobre les creences mortals
per a destruir-les; mentre que l'hipnotisme, els exercicis
18 higiènics i els remeis, emprats per a guarir la matèria,
representen dues bases materials errònies.

21 La malaltia no és una intel·ligència que pugui disputar
l'imperi de la Ment o destronar-La i agafar les regnes del
govern a les seves mans. La malaltia no és un poder material
autoconstituït o creat per Déu, que murriejant se les heu amb
24 la Ment i finalment la venç. Déu no ha dotat mai la matèria del
poder d'afeblir la Vida ni de glaçar l'harmonia amb una nit de
discordança llarga i freda. Aquesta mena de poder, sense el
27 consentiment diví és inconcebible; i si un poder com aquest
pogués ser endegat divinament, manifestaria més poca
saviesa que no en trobem generalment als governs humans.

Poder latent

La malaltia és impotent

1 Si la malaltia pot atacar i governar el cos sense el
consentiment dels mortals, el pecat pot fer el mateix, puix tots
3 dos són errors, que s'han presentat fent societat des del
principi dels temps. El Científic Cristià només troba efectes allà
on el metge ordinari hi cerca causes. La jurisdicció real del
6 món és a la Ment, que en controla tots i cada un dels efectes i
reconeix que tota causalitat és a les mans de la Ment divina.

Jurisdicció de la Ment

9 Uns estudiants anglesos, experimentant, li feren creure a
un criminal que es desagnava; i aquesta creença, quan de fet,
només un rajolí d'aigua tèbia li regalimava braç avall, li
provocà la mort. Si hagués sabut que la sensació de
12 d'escolar-se era il·lusòria s'hauria enlairat per sobre de la falsa
creença. Que el malalt que es desespera inspeccionant el
color de la seva sang al mocador de batista, faci memòria de
15 l'experiment d'aquests nois d'Oxford, que matà un home
sense vessar-ne ni una gota de sang. Que aprengui
l'afirmació contrària de la Vida que ensenya la Ciència
18 Cristiana, i capirà que hom no es mor per culpa de l'estat de la
sang, ans pateix per culpa de la creença que la sang li
destrueix la vida. El pretès corrent vital no afecta la salut del
21 malalt, és la seva creença la que crea els resultats que
redubta.

Poder de la imaginació

24 Les febres són errors de moltes menes. El pols ràpid, la
llengua bruta, l'escalfor febrosa, la pell seca, el mal de cap i el
mal a les extremitats, són imatges que la ment mortal dibuixa
sobre el cos. Les imatges, arraulides dins d'aquesta ment
27 perturbada, esfereixen el pensament conscient. Tret que no
sigui destruïda per la Ciència, la imatge que milions de
mortals es fan de la febre, i que es reproduïx al cos, per
30 culpa de la creença que la ment és a la matèria, i que la
dicordança és tan real com l'harmonia, pot acabar trobant un

La febre, l'efecte de la por

1 pensament receptiu i esdevenir un cas de febre, que faci cap
a la creença anomenada mort, una creença que finalment
3 haurà de ser vençuda per la Vida eterna. La Veritat és sempre
trionfant. La malaltia i el pecat cauen pel seu propi pes. La
Veritat és la roca dels segles, la pedra cantonera, però
6 “esclafarà aquell a qui li caigui a sobre.”

Quan anem a favor de l'evidència del pecat, de la malaltia i
de la mort o ens deixem arrossegar per les seves exigències,
9 ens oposem virtualment a l'imperi de la Ment sobre el cos, i
neguem que la Ment tingui el poder de guarir. Aquest fals
mètode s'assembla al d'un defensor que pledegi pel fiscal a
12 favor d'una decisió que sap que se li girarà en contra.

Hom s'adona, pels seus efectes físics, que la por és
il.lusòria. Veure un lleó encadenant, a punt de saltar, no hauria
15 d'esfereir ningú. El cos és afectat només per la creença de la
malaltia produïda per una pretesa ment ignorant de la Veritat
que encadena la malaltia. Res tret del poder de la Veritat pot
18 evitar la por de l'error, i demostrar el domini de l'home sobre
l'error.

Molts anys enrera l'autora féu una descoberta espiritual, les
21 evidències científiques de la qual s'han multiplicat i han
demostrat que la Ment divina crea la salut, l'harmonia i la
immortalitat de l'home. Aquesta evidència gradualment es farà
24 més potent i més clara, fins que pervingui al punt culminant de
la declaració científica i de la demostració. No hi ha res més
desencoratjador que creure's que hi ha un poder oposat a
27 Déu, el bé, i que Déu li ha conferit a aquest poder antagònic la
força de girar-se en contra Seu, contra la Vida, la salut i
l'harmonia.

30 Tota llei de la matèria o del cos que afiguradament governa

Afirmacions mal menades

Beneficis de la metafísica

Una descoberta més alta

1 l'home, és feta nul·la i sense efecte per la llei de de la vida,
Déu. Tot ignorant els drets que Déu ens ha donat, ens
3 sotmetem a decrets injustos, i els prejudicis de l'educació
imposen aquesta servitud. No acceptis pas més la il·lusió
d'estar malalt o d'alguna malaltia desenvolupant-se a
6 l'organisme, que no acceptaries de donar-te a una temptació
pecaminosa amb l'excusa que el pecat té les seves
exigències.

Ignorància dels nostres drets

9 Quan transgredeixes alguna pretesa llei, dius que hi ha
perill. Aquesta por és el perill, i la que produeix els efectes
físics. De fet, no podem patir per culpa d'haver infringit res,
12 tret d'una llei moral o espiritual. Les preteses lleis de la
creença mortal queden destruïdes en capir que l'Ànima és
immortal, i que la ment mortal no pot regular ni el temps, ni la
15 durada, ni la mena de malaltia que mata els mortals. Déu és
el Legislador, però no és pas l'autor de codis bàrbars. A l'Amor
i a la Vida infinita no hi ha malaltia, ni pecat, ni mort, i les
18 Escriptures declaren que vivim, ens movem, i tenim el nostre
ésser dins del Déu infinit.

No hi ha lleis de la matèria

No t'omplis tant al cap de les lleis de la ment mortal i
21 copsaràs més aviat el domini que Déu li ha donat a l'home.
Has d'entendre la manera d'afranquir-te de les teories
humanes de la salut, o mai t'arribaràs a creure que ja ets del
24 tot a recer de qualsevol malaltia. No assolirem mai l'harmonia
i la immortalitat de l'home si no capim que la Ment no és a la
matèria. Foragitem la malaltia com si fos un criminal i restem
27 fidels a la llei de l'harmonia perpètua, -la llei de Déu. L'home
té el dret moral d'anul·lar una sentència injusta que no ha
estat mai infligida per l'autoritat divina.

Domini donat per Déu

30 El Crist Jesús refusà l'error que voldria imposar penes per
haver transgredit les lleis físiques de la salut; anul·là les

1 preteses lleis de la matèria, contràries a l'harmonia de
l'Esperit, i que mancades d'autoritat divina, només l'aprovació
3 dels homes, sancionen.

Començar bé

6 Si la meitat de l'esment que parem en la higiene, el
paréssim en l'estudi de la Ciència Cristiana i l'espiritualització
del pensament, això sol ens menari al mil.leni. El precepte de
Jesús, " No t'amoïnis ... pel teu cos," condemnà de manera
pràctica el banyar-se i fer-se fregues sense aturador per a
9 canviar les secrecions o fer desaparèixer les pudors malsanes
de la pell. Ens hem de guardar de no netejar només la part de
fora del plat.

Higiene excessiva

12 Qui ignora les anomenades lleis de la higiene és més
receptiu al poder espiritual i a la fe en un sol Déu que el devot
de les hipotètiques lleis higièniques, que ve a instruir al qui té
15 per ignorant. No hem de tenir, doncs, aquesta pretesa llei de
la matèria per un estatut "que honorem més transgredint-lo
que no pas observant-lo?" El pacient versat a desdir en
18 teories mèdiques és més difícil de guarir per la Ment, que el
qui les ignora. Això verifica les paraules del nostre Mestre:
"Qui no aculli el regne de Déu com un infant no hi podrà entrar
21 pas."

Ignorància benaurada

24 Una persona que vaig salvar del què semblava una gran
inconsciència espiritual on l'havien engolfat els sentits, em va
escriure, dient: "Ja seria mort si no fos pel gloriós Principi que
vostè ensenya, -servant el poder de la Ment sobre el cos i
demostrant el no res dels pretesos plaers i patiments dels
27 sentits. Els tractats que havia llegit i les medicines que havia
pres només m'havien abocat a un patiment i una
desesperació sense sortida. Obediència a les lleis de la
30 higiene fou endebades. Calia redreçar la ment mortal. El mal

1 no era corporal, ans mental, i vaig ser guarit en aprendre a fressar el meu camí a la Ciència Cristiana.”

3 Ens cal un cos net i una ment neta, -un cos purificat per la Ment i rentat també amb l'aigua. Hom diu: “Tinc bona cura del meu cos.” Per a fer-ho, la influència pura i exaltant de la Ment divina sobre el cos n'és el requisit, i el Científic Cristià té cura del seu cos, quan se'l treu del pensament i, com l'apòstol Pau, “s'estima més ser fora del cos i a la Presència del Senyor.”

9 Hom se'n pot fer una idea esguardant l'emigrant. La ronya no afecta la seva felicitat, perquè el cos i la ment són al mateix pla. La porqueria no li fa cap angúnia a la ment que també és grollera. És l'element natural d'aquesta ment, que el seu entorn simbolitza, i que no la treu de pollaguera; tanmateix la impuresa i la brutícia que no amoïnen l'home groller, se li farien intolerables a l'home refinat. Això demostra que per a poder gaudir d'un cos sa, cal que la ment sigui pura.

12 El consumidor de tabac, mitja vida mastegant o fumant aquesta metzina, diu, de vegades, que el tabac li preserva la salut, però és veritat pel fet de dir-ho? Demuestra la seva afirmació que l'ús del tabac és un bon hàbit i que el fa trobar més bé? Aquests exemples només demostren els efectes físics il·lusoris d'una falsa creença i confirmen la conclusió de les Escripures tocant a l'home: “l'home és allò que pensa al més pregon del seu cor.”

18 El massatge, que pica i masega el pobre cos, per a fer-lo conscientment saludable, quan, de fet, n'hauria de ser inconscientment, és un altre error mèdic que deriva del parer general que la salut depèn de la matèria inerta, i no de la

Un cos i una ment nets

Creences il·lusòries

1 Ment. La matèria, o allò que hom anomena matèria, pot tenir sensació o actuar sense la ment?

3 Ens hauríem de desempallegar del pensament depriment que hem transgredit una llei material i que n'hem de pagar el preu. Refiem-nos de la llei de l'Amor. Déu no puneix mai
6 l'home per haver fet el bé, haver treballat honestament i haver fet les seves obres de misericòrdia, ni que l'exposin al lassament, al fred, a la calor, o a les malalties epidèmiques. Si
9 sembla que l'home pateixi alguna penalitat per culpa de la matèria, és només una creença de la ment mortal, no pas un decret de la saviesa, i l'home només hi ha d'alçar la veu en
12 contra per anul·lar-la. Per aquesta acció del pensament i els seus efectes sobre el cos, el deixeble es demostrarà a si mateix, de mica en mica, les sublimes veritats de la Ciència
15 Cristiana.

Si en tocar-te aire corrent mentre sues, t'agafa tos seca, esgarrifances, mal als ossos, símptomes de congestió
18 pulmonar o senyals d'inflamació a les articulacions, en tens el remei segur i infal·lible a la Ment. Si ets un Científic Cristià, és ben probable que cap d'aquests símptomes es manifesti ni
21 que t'hagi tocat aire corrent; però si et creus les lleis de la matèria i els efectes atziacs que genera transgredir-les, no estàs a punt de tractar el teu propi cas ni de destruir els
24 efectes nocius de la teva creença. Quan la por s'apaivagui i tinguis la ferma convicció que no has violat cap llei, no patiràs ni reumatisme, ni tuberculosi, ni cap altra malaltia per haver-te
27 exposat a la intempèrie. A la Ciència això és un fet donat que tots els testimonis dels sentits no podran revessar mai.

A la llarga, la malaltia, el pecat i la mort hauran de recular
30 davant des drets divins de la intel·ligència, i aleshores el poder de la Ment sobre totes les funcions i tots els òrgans del

Penes corporals

No pas la matèria, ans la Ment

1 cos humà serà reconegut. És notori que la senyora Florence
Nightingale i altres filàntropes enfeinades en tasques
3 humanitàries hagin pogut aguantar sense defallir capolaments
i intempèries que el comú dels mortals no hauria pogut tolerar.
L'explicació rau en el sosteniment que van pouar de la llei
6 divina, que sobrepuja la humana. L'exigència espiritual, fent
emmudir l'exigència material, forneix més energia i força
9 nostres creences carregarien, si poguessin, a les nostres
bones accions. Fem memòria que l'eterna llei de la justícia, ni
que no pugui anul.lar mai la llei que fa del pecat el seu propi
12 botxí, eximeix l'home de tots els càstigs, tret dels que pateix
per haver fet el mal.

Beneficis de la filantropia

15 *Si no hi ha pecat*, podem encarar privacions, feina
constant, intempèries i tota mena de condicions inesperades
sense cap patiment. Pots fer el teu deure, sigui quin sigui,
sense menyscabar-te la salut. Si et fas un carn esquinçat o
18 una nafra, el remei és a l'abast. És la ment la que decideix si
la carn es descoloreix, s'infla, s'inflama o fa mal.

La feina honesta no es castiga

21 Dius que no has dormit bé o que has menjat massa. Tu ets
la teva pròpia llei. Si ho dius i t'ho creus, patiràs en la mesura
de la teva creença i de la teva por. Els teus patiments no són
el càstig per haver vulnerat una llei de la matèria, perquè, de
24 fet, és una llei de la ment mortal la que has desobeït. Dius o
penses que perquè has menjat peix salabrosos, has de tenir set,
i doncs, en tens; però la creença contrària produiria el resultat
27 contrari.

**El nostre menjar i el nostre
dormir**

Tota pretesa informació que vingui del cos o de la matèria
inerta com si l'un o l'altre fos intel.ligent, és una il.lusió de la

1 ment mortal, -un dels seus somnis. Adona't que el testimoni
dels sentits no ha de ser acceptat pas més en un cas de
3 malaltia que en un cas de pecat.

Evidència dubtosa

6 Exposa el cos a certes temperatures, i la creença diu que
pots enfredorir-te i agafar un constipat; però aquest resultat no
s'esdevé si no hi ha una ment que l'exigeixi i el produeixi.
8 Mentre els mortals declarin que certs estats de l'atmosfera els
fan constipar, agafar febre, reumatisme o la tuberculosi,
9 aquests efectes es manifestaran, -no pas per culpa del clima,
ans per culpa de la creença. L'autora ha guarit molts cops la
malaltia mercès a l'acció de la Veritat a la ment dels mortals i
12 n'ha vist els efectes sobre el cos, per no saber del cert que
això és veritat.

Clima i creença

15 Un comunicat maldestre, anunciant a tort la mort d'un amic,
crea el mateix dol que la seva mort real. Et penses que la teva
angoixa és produïda per la teva pèrdua. Un altre comunicat,
redreçant l'error, guareix la teva l'angoixa, i aleshores entens
18 que el teu patiment era només el resultat de la creença que
haves acceptat. Podem dir el mateix de tota mena de tristesa,
de malaltia i de mort. A la llarga aprendràs que el dol no té cap
21 raó de ser, i aleshores capiràs la saviesa divina. L'error, no
pas la Veritat, produeix tot el patiment a la terra.

Comunicat erroni

24 Si un Científic Cristià t'hagués dit, mentre eres víctima de la
creença d'angoixa, "Pateixes sense cap raó," no l'hauries
entès, ni que tot seguit se t'hagués pogut demostrar l'exactitud
d'aquesta afirmació. Quan els nostres amics, doncs, se'n van
27 d'aquest món i els plorem, els nostres planys no calen ni
tenen fonament. Ens adonarem que això és cert quan

Dol sense motiu

1 entenguem més bé què és la Vida, i sapiguem que no hi ha mort.

3 Perquè la ment mortal és sempre activa, n'ha de pagar el preu amb un cervell estovat? Qui gosarà dir que la Ment real es pot esgotar? Quan toquem els límits de la fortalesa mental, arribem a la conclusió que la tasca intel·lectual ja ha arribat prou enllà; però quan capim clarament que la Ment immortal és sempre activa, que les energies espirituals mai no es poden exhaurir i que les preteses lleis materials no poden malejar el poder ni els recursos que Déu ens ha donat, podem recolzar-nos sobre la Veritat, i reposar-hi, conhortats per la certesa de la immortalitat, oposada a la mortalitat.

La Ment guareix les malalties cerebrals

15 Els nostres pensadors no es moren abans d'hora perquè hagin exercit fidelment les facultats naturals de l'ésser. Si els impressors i els autors tenen l'esperança de vida més curta, no és perquè siguin als llocs més cabdals i facin les funcions més vitals de la societat. L'home que fa el bé més gran no en paga el preu més alt. Agafant-nos a les realitats de l'existència eterna, -en lloc de llegir dissertacions sobre la hipòtesi inconsistent que la mort ens arriba perquè és llei de la vida, i que Déu castiga l'home per haver fet el bé-, no podem patir pel fet d'haver fet una tasca amb amor, ans fent-la ens fem més forts. És una llei de la pretesa ment mortal, anomenada a tort matèria, la que produeix totes les discordances.

El bé no es pot castigar mai

24 La història del Cristianisme forneix proves sublimes de la influència revifadora i del poder protector que li és atorgat a l'home pel Pare celestial, la Ment omnipotent, que dóna a l'home la fe i la comprensió que li calen per a defensar-se no només de la temptació, ans també dels patiments corporals.

Història cristiana

1 Els màrtirs Cristians foren profetes de la Ciència Cristiana.
Mercès al poder exaltant i santificador de la Veritat divina,
3 s'emportaren una victòria sobre els sentits corporals, que
només la Ciència pot explicar. La feixuguesa d'esperit, que és
un estat de resistència de la ment mortal, no pateix tant,
6 senzillament perquè no en sap gran cosa de la llei material.

L'apòstol Joan demostrà la base divina de la Ciència
Cristiana quan els cruels tractaments que patí no li pogueren
9 destruir el cos. Els idòlatres, que creien en més d'una ment,
tenien "molts déus," i es pensaven que podien matar el cos
occint la materia, a part de la ment.

12 Admet la hipòtesi usual, que el menjar nodreix la vida, i
has d'admetre també, la hipòtesis contrària, que el menjar té
el poder de destruir la Vida, Déu, per excès o per defecte, per
15 la qualitat o per la quantitat. Aquest és un exemple de la
naturalesa ambigua de totes les teories materials de la salut.
Són contradictòries i autodestructives, són un "regne dividit
18 contra si mateix," que " va a la ruïna." Si Jesús féu el menjar
pels seus deixebles, el menjar no pot destruir la vida.

El fet és que el menjar no afecta la Vida absoluta de
21 l'home, i això es fa palès quan entenem que Déu és la nostra
Vida. Puix ni el pecat ni la malaltia són qualitats de l'Ànima, o
de la Vida, la nostra esperança és la immortalitat; però seria
24 desenraonat aventurar-se més enllà del què ara entenem,
desenraonat no menjar fins que no hàgim assolit la perfecció i
una comprensió clara de l'Esperit de vida. Arribat el dia
27 perfecte de la comprensió, ni menjarem per viure ni viurem
per menjar.

Si els mortals pensen que el menjar destorba les funcions
30 harmonioses de la ment i del cos, han de suprimir o bé el

Substància espiritual

Déu serva l'home

1 menjar o bé aquest pensament, puix la pena és inseparable
de la creença. De quin es desempallegaran? Si la tria es posa
3 a les mans de la Ciència Cristiana, es farà a favor de l'imperi
de la Ment sobre aquesta creença i sobre tota creença
6 errònia, o condició material. No saber gran cosa de la higiene
ni pensar-hi gaire, fa minvar la nostra predisposició a la
malaltia. Enrecorda't que no són els nervis ni la matèria, ans
9 la ment mortal la que declara que el menjar no s'ha paït. La
matèria no ens en diu res dels destrets del cos; només
sembla que ho faci. Aquest testimoni pseudomental només
12 pot ser destruït pels resultats més bons de l'evidència
contrària, la de la Ment.

Menjar i Pair

15 Les nostres teories dietètiques primer admeten que el
menjar nodreix la vida de l'home, i discuteixen tot seguit la
certesa que el menjar pot matar l'home. Aquest fals
raonament és refutat a les Escripures per les metàfores de la
font i la seva deu, de l'arbre i els seus fruits, i del regne dividit
18 contra si mateix. Si Déu, tal com defensen les teories
prevalents, instituí la llei que el menjar era un puntal de la
vida, no pot anul.lar aquestes regles per la llei contrària, que
21 el menjar és dolent per l'existència.

Les Escripures refuten

24 Els materialistes contradiuen les seves pròpies
afirmacions. La seva creença en les lleis materials i en les
penes per haver-les infringit és l'antic error de creure que hi
ha fraternitat entre el patiment i el plaer, el bé i el mal, Déu i
Satanàs. Aquesta creença trontolla i cau sota la destrial de
27 batalla de la Ciència.

Confusió antiga

30 Un cas de convulsions, produïdes per un mal païr, m'arribà
a les mans. Segons la seva creença, la dona tenia problemes
de fetge crònics, i patia una complicació de símptomes lligats
amb aquesta creença. En vaig tenir prou amb uns quants
minuts per guarir-la. Quan arribà parlava desesperada del seu

1 estat. Al cap d'un minut digué, “Ja he paït, em ve de gust
menjar alguna altra cosa.”

3 No podem negar que la vida se serva a si mateixa, i no
hauríem de negar mai l'eterna harmonia de l'Ànima,
6 simplement perquè, segons els sentits mortals sembla que hi
hagi discordança. És la nostra ignorància de Déu, el Principi
diví, allò que produeix l'aparent discordança i la veritable
9 comprensió de Déu restitueix l'harmonia. A la llarga, la Veritat
ens empenyerà a bescanviar els plaers i els patiments dels
sentits per les joies de l'Ànima.

Harmonia darrera

12 Quan els primers símptomes de la malaltia treguin el cap,
encara el testimoni dels sentits materials amb la Ciència
divina. Que el teu sentit més afinat de la justícia destrueixi el
fals procés dels parers mortals que anomenes llei, i aleshores
15 no t'hauràs de quedar tancat a la cambra per culpa de la
malaltia ni ajagut en un llit de patiment per a pagar fins al
darrer ral tota la pena que imposa l'error. “Fes per avenir-te
18 amb el teu adversari mentre camineu plegats.” Que cap
pretensió de malaltia o de pecat s'arrelhi i creixi al teu
pensament. Foragita-la amb la ferma convicció que és
21 il·legítima, perquè saps que Déu no és l'autor ni de la malaltia
ni del pecat. Déu no ha promulgat cap llei que faci imperatives
ni la malaltia ni el pecat, i estàs divinament autoritzat a negar-
24 ne la necessitat i guarir el malalt.

Prostració inútil

Fes per manera de “no avenir-te amb els símptomes”
precursors de cap malaltia aguda ni crònica, sigui un càncer,
27 la tuberculosi o la verola. Encara els estadis incipients de la
malaltia amb una oposició mental tan potent com la que
empraria un legislador per a evitar l'aprovació d'una llei
30 inhumana. Enlaira't en la fortalesa conscient de l'esperit de la

Tractament de la malaltia

1 Veritat per a revessar els arguments *de* la ment mortal, dita *altrament* matèria, dreçada contra la supremacia de l'Esperit.

3 Esborra les imatges del pensament mortal i les seves creences de malaltia i de pecat. Aleshores quan siguis lliurat al judici de la Veritat, el Crist, el jutge, dirà: "Ets sencer!"

6 En lloc de sotmetre't orbament i tranquil·la als estadis incipients o avançats de la malaltia, revolta-t'hi. Refusa la creença que puguis patir cap mal inoportú que no pugui ser foragitat pel poder de la Ment divina, i podràs evitar que el mal és desenvolupi al teu cos. Cap llei de Déu hi posa pals a les rodes. És un error patir per res que no siguin els teus pecats.

12 El Crist, o la Veritat, destruirà tots els altres patiments hipotètics, i el veritable patiment engendrat pels teus pecats s'acabarà en la mesura que s'acabi el pecat.

15 La justícia és el sentit moral de la llei. La injustícia és testimoni de la manca de llei. Quan sembli que el cos digui, "Estic malalt," no et declaries culpable. Puix la matèria no pot

18 parlar, ha de ser, per força, la ment mortal la que parla; planta cara, doncs, a aquesta suggestió. Si dius, "estic malalt," et declares culpable. Aleshores el teu adversari et lliurà al jutge

21 (la ment mortal), i el jutge et condemnarà. La malaltia no té intel·ligència i no pot dir que és quelcom ni declarar el seu nom. Només la ment mortal es condemna a si mateixa. Així

24 doncs, dicta les teves condicions a la malaltia, i sigues just envers tu i envers els altres.

27 Refusa mentalment tots i cada un dels planys del cos, i enlaira't vers la veritable consciència de la Vida, que és Amor, -tot allò que és pur i porta els fruits de l'Esperit. La por és el fonament de la malaltia, i et fas l'amo de la por i del pecat de

Revolta justificada

Refusa l'error

S'ha de vèncer el pecat

1 mà de de la Ment divina; és de mà de la Ment divina, doncs,
que conquereixes la malaltia. És només mentre la por i el
3 pecat romanen que la mort es pot manifestar. Per a guarir un
mal físic, hom ha de parar esment de totes les infraccions de
la llei moral i refutar l'error. La por, que és un element de tota
6 malaltia, s'ha de fer fora per a què les balances estiguin
ajustades a favor de Déu. Foragitar el mal i la por fa la veritat
bona de vèncer l'error. L'única manera és prendre l'ofensiva
9 contra tot allò que s'oposa a la salut, a la santedat i a
l'harmonia de l'home, la imatge de Déu.

L'afirmació física de la malaltia hauria de ser encarada
12 sempre per la negació mental. Tot bé que es manifesti al cos,
s'ha d'expressar primer mentalment, i el pensament s'hauria
d'arrapar fermament a aquest ideal. Si et creus que els nervis
15 es poden afeblir i inflamar, t'exposes a ser víctima d'aquesta
creença. Tu en dius neuràlgia, però jo en dic creença. Si
penses que la tuberculosi és hereditària a la teva família,
18 t'exposes a què aquest pensament es desenvolupi agafant
cos en el que hom anomena una malaltia pulmonar, tret que la
Ciència no hi digui altrament. Si decretes que el clima o
21 l'atmosfera no són saludables, per a tu no en seran. Les teves
decisiones et dominaran, es decantin cap on es decantin.

Capgira el cas. Guarda la porta del teu pensament. Admet
24 només les conclusions que vulguis veure manifestades al cos,
i et governaràs harmoniosament. Quan es presenti la condició
que, segons tu, indueix la malaltia, sigui l'aire, l'exercici,
27 l'herència, les malalties encomanadisses, o els accidents, fes
ben feta la teva tasca de sentinella, i tanca la porta a aquests
pensaments i a aquestes pors malaltisses. Exclou de la ment
30 mortal els errors ofensius; i el cos no en podrà patir. Els
efectes del patiment o del plaer vénen per força de la ment, i

Il·lusions pel què fa als nervis

Guardar la porta

1 com un sentinella que abandona la seva posta, hi deixem
entrar la creença inoportuna, sense enrecordar-nos que
3 mercès a l'ajut diví li podem barrar el pas.

El cos sembla que actui per si sol, només perquè la ment
6 mortal és ignorant de si mateixa, de les seves pròpies accions
i de les seves conseqüències, -ignora que la causa darrera,
que predisposa i determina tots els mals efectes és una llei de
9 la pretesa ment mortal, no pas de la matèria. La Ment és la
mestressa dels sentits corporals, i pot vèncer la malaltia, el
pecat i la mort. Exerceix aquesta autoritat que Déu t'ha donat.
Fes-te amo del teu cos, i governa'n les sensacions i les
12 accions. Enlaira't en la fortalesa de l'Esperit per a resistir tot el
que és dissemblant del bé. Déu n'ha fet l'home bo, i res no pot
viciar l'habilitat i el poder divinament atorgats a l'home.

15 Aferma la teva comprensió del fet que la Ment divina
governa, i que a la Ciència l'home reflecteix el govern de Déu.
No et faci por que la matèria pugui patir, inflar-se o inflamar-se
18 per culpa de qualsevol mena de llei, puix és clar en si mateix
que la matèria no pot patir ni mal ni inflamació. Si no fos per la
ment mortal, el teu cos no podria patir més tensió ni més
21 nafres que la soca de l'arbre que talles o del fil elèctric que
tibes.

Quan Jesús declarà que "l'ull és la llum del cos," volia dir
24 certament que la llum depèn de la Ment, i no dels humors
complexos, del cristal·lí, dels múscles, de la nineta, i de l'iris
que constitueixen l'òrgan visual.

27 L'home no està mai malalt, puix la Ment no està malalta i la
matèria no en pot estar. Una falsa creença és alhora la
temptació i el temptador, el pecat i el pecador, la malaltia i la
30 seva causa. És bo d'estar calmat a l'hora de la malaltia; tenir

La fortalesa de l'Esperit

La matèria no pateix

Cap malaltia és real

1 esperança és encara més bo, però el millor de tot, és capir
que la malaltia no és real i que la Veritat pot destruir-ne la
3 realitat aparent, puix entendre aquest fet és el remei universal
i perfecte.

6 En concedir poder a la discordança, una gran majoria de
metges fan minvar l'energia mental, que és l'únic poder
regenerador veritable. Saber que podem acomplir el bé que
esperem, esperona l'organisme a actuar en la direcció que la
9 Ment assenyala. Admetre que hi ha alguna condició corporal
que s'escapoleix de l'imperi de la Ment, desarma l'home, li fa
difícil d'ajudar-se a si mateix, i entronitza la matèria per mitjà
12 de l'error. Per als qui se le heuen amb la malaltia, aquestes
admissions són tan desencoratjadores com en seria per al qui
ha tocat fons, el consell de no mirar de remuntar els tràngols
15 que l'afeixuguen.

L'experiència ha demostrat a l'autora que els sistemes
materials en general, són erronis, -que les seves teories són
18 de vegades àvoles, i que les seves negacions són més
afinades que les seves afirmacions. Li diràs a l'home que es
deixi vèncer pel mal, assegurant-li que totes les misèries
21 vénen de Déu, amb qui els mortals no s'hi haurien d'encarar?
Li diràs al malalt que la seva condició és desesperada, si un
medicament o el clima no hi posen remei? Els mitjans
24 materials són l'únic recer de les fatalitats de la fortuna? No
se'ns ha donat l'autoritat divina de conquerir tota mena de
discordança per l'harmonia, la Veritat i l'Amor?

27 Hauríem de fer memòria que la Vida és Déu, i que Déu és
omnipotent. Sense capir la Ciència Cristiana, els malalts en
general no hi tenen gaire fe abans d'haver-ne sentit la
30 influència benèfica. Això demostra que la fe en aquests casos
no és pas la guaridora. Els malalts pledegen inconscientment

Regeneració mental

Argumentació errònia

1 a favor del patiment, i no en contra. N'admeten la realitat,
quan de fet, l'haurien de negar. Haurien de pledejar en contra
3 del testimoni dels sentits enganyosos, i servir sense defallir la
immortalitat de l'home i la seva eterna semblança amb Déu.

6 De la mateixa manera que el gran Exemplar, el guaridor
s'hauria d'adreçar a la malaltia sabent que hi té plena
autoritat, deixant l'Ànima ensenyorir-se de les falses
evidències dels sentits corporals i afirmar els seus drets sobre
9 la mortalitat i sobre la malaltia. El mateix Principi guareix
alhora el pecat i la malaltia. Quan la Ciència divina hagi
vençut la fe en la ment carnal, i la fe en Déu hagi destruït tota
12 la fe en el pecat i els mitjans materials de guariment, llavors el
pecat, la malaltia i la mort desapareixeran.

15 Les pregàries que no li demanen a Déu de guarir el
pacient, ans imploren que se l'emporti, no li fan gens ni mica
de bé al malalt. Una persona de temperament malaltís,
rondinaire o mentidera no hauria de ser una infermera. La
18 infermera hauria de ser gaia, endreçada, puntual, pacient,
plena de fe, receptiva a la Veritat i a l'Amor.

21 És xerrameca mental fer-ne de la malaltia una realitat,
tenir-la per quelcom que es veu i se sent, i tot seguit, mirar-la
de guarir de mà de la Ment. És tan erroni de creure en
l'existència real d'un tumor, d'un càncer, o d'uns pulmons
24 tuberculosos, mentre argumentant en negues la realitat, com
en seria pel teu pacient de sentir aquestes malalties segons la
creença física. La pràctica mental que té la malaltia per una
27 realitat, lliga la malaltia al pacient, i es pot arribar a manifestar
d'una manera més alarmant.

30 Saber que els lòbuls del cervell no poden matar un home ni
afectar les funcions de la ment no deixa emmalaltir el cervell
ni que una ofensa moral sigui, de fet, la pitjor malaltia. No

Autoritat divina

Ajut a l'hora de la malaltia

Xerrameca mental

1 hauríem de tenir mai al cap la idea de la malaltia, ans hauríem
d'esborrar del nostre pensament tota forma i tota mena de
3 malaltia, tant pel nostre bé com pel del pacient.

**Esborrar les imatges de la
malaltia**

6 Evita de parlar de malalties al pacient. No facis preguntes
inútils del què sent ni de la malaltia. No l'esfereixis mai fent
comentaris desencoratjadors tocant al seu restabliment, ni li
facis girar l'atenció vers els símptomes que semblen
desfavorables; no pronunciis en veu alta el nom de la malaltia.
9 No diguis mai d'entrada el temps que et caldrà per a heure-tes
les amb el cas, ni facis creure al pacient que s'ha de trobar
més malament abans la crisi no hagi passat.

No parlis de la malaltia

12 No és difícil de refutar el testimoni dels sentits materials
quan hom en reconeix la falsia. La refutació es fa costeruda,
no perquè el testimoni del pecat o de la malaltia sigui veritat,
15 ans només perquè ens entestem a creure que és veritat,
influïts per l'educació i pel pes aclaparador dels parers que
s'han posat al cantó dolent, -tots ensenyant que el cos pateix,
18 com si a la matèria hi pogués haver sensació.

Fals testimoni, refutat

21 Quan sigui l'hora, explica als malalts el poder que les seves
creences exerceixen sobre el seu cos. Dóna'ls la comprensió
divina i saludable, que els farà bons d'encarar el seu sentit
erroni i d'esborrar les imatges de la malaltia de la ment mortal.
24 Serva ben clar al teu pensament que l'home és el plançó de
Déu, no de l'home; que l'home és espiritual, no pas material;
que l'Ànima és Esperit, fora de la matèria, mai a la matèria, i
que no li dóna mai al cos ni vida ni sensació. El somni de la
27 malaltia queda esbotzat en capir que la malaltia és afaïçonada
per la ment mortal, i no pas per la matèria ni per la Ment
divina.

Explicació saludable

1 Sense copsar els punts metafícs vitals, sense veure com la
ment mortal afecta el cos, -actuant favorablement o
3 desfavorablement sobre la salut, la moralitat i la benaurança
dels mortals-, no l'encertem ni a les nostres conclusions ni als
nostres mètodes. Posem la influència mental al cantó erroni i
6 fem mal sense voler als qui voldríem beneir.

Mètodes enganyosos

El patiment és tant un estat mental com el plaer. Generes
els patiments físics i els fas més feixucs admetent-ne la
9 realitat i la continuïtat, tant directament com augmentes les
teves joies en creure que són reals i duradores. Quan tens un
accident, penses o exclames: "M'he fet mal!" El teu
12 pensament és més poderós que les teves paraules, mes
poderós que el mateix accident, per a fer el mal real.

Remei pels accidents

Ara capgira el procés. Declara que no t'has fet mal i entén
15 el perquè, i t'adonaràs que els bons efectes que se'n deriven
són en proporció exacta de la teva incredulitat tocant a la
física i de la teva fidelitat a la metafísica divina, de la teva
18 confiança en Déu com el Tot, segons proclamen Escriptures.

Per guarir el malalt, cal saber les grans veritats de l'ésser.
Els mortals no són més materials quan estan desperts que
21 quan actuen, caminen, hi veuen, hi senten, gaudeixen o
pateixen als seus sommis. No podem tractar mai la ment
mortal i la materia separades, puix són un. Renuncia a la
24 creença que la ment, ni temporalment, s'enquibeix dins del
crani, i esdevindràs ràpidament un home més bo i una dona
més bona. Tindràs una idea més afinada que abans de tu
27 mateix i del teu Creador.

Mentalitat independent

Anomenar les malalties

1 De vegades Jesús posà nom a les malalties, com ara quan
digué al noi epilèptic: “Tu, esperit sord i mut, t’ho mano, surt
3 de dins d’aquest noi i no hi tornis a entrar.” La narració hi
afegeix, “que l’esperit (l’error) en sortí tot xisclant i sacsejant-lo
amb gran violència, i el deixà com mort,” una clara evidència
6 que la malaltia no era material. Aquests exemples demostren
les concessions que Jesús féu a la ignorància popular tocant
a les lleis espirituals de la Vida. Sovint no hi posà nom als
9 mals que guarí. A la filla del cap de la sinagoga, que es
pensaven que era morta, i de la qual Jesús declarà “no és
morta, dorm,” simplement li digué, “Noia, alça’t.” Al qui tenia la
12 mà seca, s’hi adreçà tot dient-li: “Estira la mà,” i “la mà
esdevingué sana igual que l’altra.”

Sabem que els remeis homeopàtics que no tenen ni una
15 engruna de medicina, alleugen els símptomes de la malaltia.
Què produeix el canvi? És la fe del metge i la del pacient, la
que fa minvar els patiments autoimposats, i produeix un altre
18 efecte al cos. Destruïx de la mateixa manera la il·lusió que
hom troba plaer inebriant-se i el desig de les begudes fortes
s’esvairà. L’adicció i la malaltia fan estada a la ment mortal, no
21 pas a la matèria.

L’acció de la fe

També la fe, de bracet de la creença dels efectes guaridors
del temps i de la medicació, apaivaga la por i bescanvia la
24 creença de malaltia per la creença de salut. Fins i tot una fe
cega fa marxar els mals del cos, ni que sigui
momentàniament, però l’hipnotisme transforma aquestes
27 malalties en altres de noves i més complicades. Cal que la
Ciència de la Ment ens vingui a ajudar perquè hi hagi un
guariment radical. Llavors n’entendem el procés. Roman el
30 gran fet que el mal no és ment. El mal no té ni poder ni

1 intel·ligència, perquè Déu és el bé, i el bé doncs, és infinit, ho és Tot.

3 Dius que certes combinacions materials fan enmalaltir; però si el cos material provoca la malaltia, pot la matèria guarir allò que la matèria ha provocat? És la ment mortal que prescriu el medicament i l'administra. La ment mortal que fa
6 un programa d'exercicis, i fa bellugar el cos d'una manera determinada. No s'hi poden acumular gasos a l'estómac, ni
9 les secrecions ni les barreges de secrecions poden tenir cap efecte sense l'acció del pensament mortal, altrament dit la ment mortal.

Combinacions corporals

12 Això que hom anomena ment mortal envia els seus despatxos a tot el cos, però aquest pretesa ment és alhora el missatger i el missatge d'aquesta telegrafia. Els nervis no són
15 bons de parlar, i la matèria no pot contestar a la Ment immortal. Si la Ment és l'únic actor, com pot el mecanisme ser automàtic? La ment mortal perpetua el seu pensament.
18 Afaïçona una màquina, l'engega, i diu que és material. Un molí que gira, o l'acció dels catúfols d'una nòria no són res més que una derivació i una continuació de la primitiva ment
21 mortal. Sense aquesta força el cos és mancat d'acció, i aquesta inèrcia demostra que la pretesa vida mortal és la ment mortal, no pas la matèria.

Mecanismes automàtics

24 Científicament parlant, no hi ha cap ment mortal, d'on en puguin venir les creences materials que broten de la il·lusió. Aquesta mal anomenada ment no és una entitat. És només un
27 fals sentit de la matèria, puix la matèria no és sensible. La Ment única, Déu, no té parers mortals. Tot allò que és real és enclòs dins d'aquesta Ment immortal.

Fortalesa mental

30 El nostre Mestre preguntà: "Com pot algú entrar a casa d'un home fort i furtar-li els béns, si primer no el lliga? Dit d'una altra manera: Com puc guarir el cos si no començo per

Confirmació per una paràbola

1 la pretesa ment mortal, que governa directament el cos?
Quan la malaltia és destruïda dins d'aquesta pretesa ment
3 mortal, la por de la malaltia s'esvaeix, i la malaltia, doncs,
queda guarida del tot. La ment mortal és "l'home fort," que cal
subjugar abans de poder-ne destruir la influència sobre la
6 moralitat i la salut. Quan hem vençut aquest error, podem
despullar "l'home fort," dels seus béns -o sigui del pecat i de la
malaltia.

9 Els mortals assoleixen l'harmonia de la salut, només quan
refusen la discordança, reconeixen la supremacia de la Ment
divina, i renuncien a les seves creences materials. Eradica la
12 imatge de la malaltia del pensament perturbat abans no agafi
cos dins del pensament conscient, *altrament dit cos*, i evitaràs
que la malaltia es desenvolupi. Aquesta tasca és senzilla, si
15 entens que tota malaltia és un error, i que no té ni caràcter ni
mena, tret del que l'enteniment mortal li assigna. Enlairant el
pensament per sobre de l'error, o malaltia, i maldant
18 perseverant a favor de la veritat, destrueixes l'error.

Eradica l'error del pensament

Quan ens desempalleguem de la malaltia, tot adreçant-nos
a la ment angoixada, sense parar esment del cos, demostrem
21 que només el pensament crea el patiment. La ment mortal
governa tot allò que és mortal. Al cos hi veiem les imatges
d'aquesta ment, igual que a la ciència òptica hi veiem pintada
24 a la retina la imatge que esdevé visible pels sentits. Cal que
l'acció de la pretesa ment mortal sigui destruïda per la Ment
divina per a què l'harmonia de l'ésser es reveli. Fora del
27 govern diví hi ha discordança, manifestada pel pecat, la
malaltia i la mort.

La ment mortal, controlada

Les Escripures afirmen clarament que el pensament
30 pecaminós té una influència atziaga sobre el cos. Fins i tot el
nostre Mestre en sentí l'efecte. Es diu que a certes localitats

1 no hi féu gaires obres miraculoses “per culpa de la seva
incredulitat” de la Veritat. Tot error humà és el seu propi
3 enemic, i treballa en contra seu; no fa res a la bona via i molt
a la dolenta. Si la pretesa ment nodreix passions malignes i
intencions àvoles, no és pas un guaridor, ans engendra la
6 malaltia i la mort.

**La ment mortal no és un
guaridor**

Si la fe en la veritat de l'ésser, que imparteixes mentalment
mentre destrueixes l'error, crea una químicallització (com la
9 que crea un àlcali en destruir un àcid), és perquè la veritat de
l'ésser ha de transformar l'error a fi de produir una
manifestació més refinada. Aquesta fermentació no hauria
12 d'agrujar la malaltia, ans hauria de ser tan indolora per
l'home com n'és pel líquid, puix la matèria no té sensació i la
ment mortal només hi sent i hi veu materialment.

Efecte dels contraris

15 El fenomen que anomeno *químicallització* és el daltabaix
que es produeix quan la Veritat immortal destrueix la creença
mortal errònia. La químicallització mental fa pujar el pecat i la
18 malaltia a la superfície, i constreny l'eliminació de les
impureses, com a la fermentació dels líquids.

Tot l'efecte produït per un medicament depèn de l'acció
21 mental. Si la ment se separés del cos, podries afectar gens ni
mica el cervell o el cos administrant un medicament a l'un o a
l'altre? El medicament faria desaparèixer la paràlisi, afectaria
24 l'organisme, o restituiria la voluntat i l'acció del cervell i del
cerebel?

Medicina i cervell

Fins que l'època que fa via no admeti l'eficàcia i la
27 supremacia de la Ment, val més que els Científics Cristians
deixin els ossos trencats, els membres desllorigats i la cirurgia
a mans del cirurgià, mentre el guaridor mental s'ocupa
30 sobretot de la reconstrucció mental i de prevenir la inflamació.

Cirurgia traçada

1 La Ciència Cristiana és sempre el cirurgià més traçut, però la
cirurgia és la darrera branca del guariment Científic que serà
3 reconeguda. Tanmateix, és just de dir que l'autora ja té a les
seves mans testimoniatges ben autenticats de guariments
d'ossos trencats, de juntes desllorigades i de vèrtebres fora de
6 lloc, guariments fets tant per ella com pels seus estudiants
només de mà de la cirurgia mental.

S'acosta l'hora que la ment mortal renunciarà a la seva
9 base corporal, estructural i material, la Ment immortal i les
seves formacions seran copsades segons la Ciència, i les
creences materials no faran la traveta als fets espirituals.
12 L'home és indestructible i etern. Algun jorn hom sabrà que la
ment mortal afaïçona el cos mortal amb els seus materials
mentals mortals. A la Ciència no hi pot haver realment ni
15 ossos trencats ni juntes desllorigades. Dius que els accidents,
les nafres i les malalties maten l'home, però això no és cert.
La vida de l'home és la Ment. El cos material només manifesta
18 les creences de la ment mortal, sigui un os trencat, una
malaltia o un pecat.

Vida indestructible de l'home

Diem que una ment humana en pot influir una altra i
21 d'aquesta manera afectar el cos, però no ens en recordem
gairebé mai que nosaltres governem els nostres cossos.
L'error, el mesmerisme -o hipnotisme, com se l'anomena
24 actualment-, il.lustra el fet que acabem d'exposar.
L'hipnotitzador fa creure al seus subjectes que no poden
actuar voluntàriament ni governar-se a si mateixos com
27 haurien de fer. Si es donen a aquesta influència, és perquè la
la seva creença no ha estat il.luminada per la comprensió
espiritual. Això demostra que l'hipnotisme no és científic; la
30 Ciència no pot produir alhora ordre i desordre. S'ha demostrat
que el plaer o el patiment involuntari que sent la persona
controlada hipnòticament és una creença sense causa real.

El mal que fa el mesmerisme

1 Els malalts, doncs, per les seves creences han induït la
3 seva condició malaltissa. La gran diferència entre el
6 mesmerisme voluntari i l'involuntari és que el mesmerisme
9 voluntari és produït conscientment, i qui el practica n'hauria de
12 patir, i de fet, en pateix, les conseqüències, mentre que
l'automesmerisme és induït inconscientment i sovint, l'home,
aculat pel seu error hi arriba a veure clar. Al primer cas, hom
entén que el tràngol és una il·lusió mental, mentre que al
segon, ens creiem que el mal és un efecte material. En un
cas, fem servir la ment humana per a desfer el miratge, a
l'altre ens girem vers la matèria. De fet, tots dos, tenen el seu
origen a la ment humana, i només poden ser guarits per la
Ment divina.

Qui fa el mal hauria de patir

15 Et fas l'amo de la situació si entens que l'existència mortal
és un estat deceptiu que hem acceptat i no la veritat de
l'ésser. La ment mortal constantment imprimeix sobre el cos
mortal els efectes dels falsos parers; i serà així fins que l'error
18 mortal no sigui despul·lat dels seus poders imaginaris per la
Veritat que desfà la fina teranyina del miratge mortal. La
condició més cristiana, i més adient per a guarir el malalt, és
21 la dretura i la comprensió espiritual. No conjuris mai cap nova
trobada que vingui dels teus foscos presentiments tocant a la
malaltia ni n'informis tot seguit el pacient.

El poder de l'error és imaginari

24 La pretesa ment mortal genera tot el que és dissemblant
de la Ment immortal. La ment humana determina la naturalesa
d'un cas, i el practicant hi ajuda per bé o per mal, en la
27 mesura que la veritat o l'error influeix les seves conclusions.
El pacient no entén la concepció in el desenvolupament
30 mental de les malalties, però el metge hauria de conèixer ben
bé el mecanisme de l'acció mental i els seus efectes, per a

Producció de la malaltia

1 poder jutjar el cas segons la Ciència Cristiana.

3 Si un home és un barraler, esclau del tabac, o està
particularment asservit a alguna de les formes innumbrables
del pecat, planta cara a aquests errors i destrueix-los amb la
veritat de l'ésser, explicant al qui fa el mal el patiment que la
6 seva submissió a aquesta mena d'hàbits produeix, i
convencent-lo que no hi ha plaer real a les falses passions.
Un cos corrupte és la manifestació d'una ment corrupta. La
9 luxúria, la malícia, i tota mena de mal són creences
malaltisses, i només les pots eliminar destruint-ne els motius
malignes que les produeixen. Si el mal ja s'ha fos de la ment
12 mortal penedida, mentre l'individu encara en pateix els
efectes, pots eliminar aquest desgavell en la mesura que la
lleï de Déu es respecti i la reforma aboleixi el crim. El pecador
15 que gaudeix de salut és el pecador empedreït.

Cal renunciar als desitjos

La reforma antialcohòlica, que s'ha escampat de cap a cap
de la nostra terra, és filla del guariment metafísic, que abat tot
18 arbre que no fa bon fruit. Aquesta convicció, que el pecat no
forneix cap plaer real, és un dels punts més cabdals de la
teologia de la Ciència Cristiana. Desvetlla el pecador i fes-li
21 copsar aquesta nova i veritable manera de veure el pecat,
ensenya-li que no hi trobarà cap plaer, i aquest coneixement li
enfortirà el coratge moral i acreixerà la seva l'habilitat
24 d'ensenyorir-se del mal i d'estimar el bé.

Reforma antialcohòlica

Guarir el malalt i reformar el pecador són una i la mateixa
cosa a la Ciència Cristiana. Tots dos guariments exigeixen el
27 mateix mètode i són inseparables a la Veritat. L'odi, la manca
d'honestedat, l'enveja, la por, etc., fan emmalaltir l'home, i ni la
medicina material ni la Ment el poden ajudar de manera
30 permanent, ni tant sols físicament, si no el fan més bo
mentalment i el deslliuren així dels seus destructors. L'error

**El pecat o la por, l'arrel de la
malaltia**

1 fonamental és la ment mortal. L'odi abranda les propensions
brutals. Tot home que ha dépassat la naturalesa humana més
3 grollera, si es deixa arrossegar per objectius i intencions
malèvols, esdevé un infeliç patidor sense esperança.

La Ciència Cristiana li mana a l'home de dominar les seves
6 males propensions, -de bandejar l'odi amb la bonesa, la
luxúria amb la castedat, la revenja amb la caritat, i de vèncer
la mentida amb l'honestedat. Escanya aquests errors quan tot
9 just despunten, si no vols covar un exèrcit de conspiradors
contra la salut, la felicitat i el reeiximent. Et lliuraran al jutge,
l'arbitre de la veritat contra l'error. El jutge et lliurarà a la
12 justícia, i la sentència de la llei moral serà executada contra el
cos i la ment mortal. Tots dos seran emmanillats fins que no
hagis pagat el darrer ral, fins que no hagis fet net del teu
15 deute envers Déu. "L'home recull allò que sembla." L'home bo
pot vèncer a la llarga la seva por del pecat. Aquest és el fat
imperatiu del pecat: destruir-se a si mateix. L'home immortal
18 demostra el govern de Déu, el bé, on no hi ha cap poder de
pecar.

Valdria més quedar exposat a tots els flagells de la terra
21 que aguantar els efectes acumulatius d'una mala consciència.
Tenir constantment consciència de fer el mal tendeix a destruir
l'habilitat de fer el bé. Si hom no es penedeix del pecat, i
24 encara s'hi dóna, corre sense remissió vers la destrucció
moral i física. Ets vençut per les faltes morals que perpetres i
pels mals que hi van lligats. Els patiments del sentit
27 pecaminós no són tan dolents com en són els plaers. La
creença del patiment material fa que els mortals defugin
l'error, es girin del cos vers l'Esperit, i implorin les deus divines
30 més enllà de si mateixos.

Conspiradors mentals

Penediment acumulat

1 A la Bíblia hi trobem la recepta de tot guariment “les fulles
de l'arbre són pel guariment de les nacions.” La malaltia i el
3 pecat són tots dos guarits pel mateix Principi. L'arbre
símbolitzava el Principi diví de l'home, Principi que pot encarar
totes les eventualitats, i salvar del tot l'home del pecat, de la
6 malaltia i de la mort. El pecat se sotmetrà a la Ciència
Cristiana, quan en lloc de mètodes i de fórmules, el poder de
Déu sigui entès i demostrat guarint els mortals, tant de cos
9 com de ment. “L'Amor perfecte fa fora la por.”

Les fulles del guariment

La Ciència de l'ésser destapa els errors dels sentits, i la
percepció espiritual, ajudada per la Ciència, pervé a la Veritat.
12 Aleshores l'error es fon. El pecat i la malaltia minvaran i no
semblaran tan reals a mesura que ens apropem a l'era
científica, on el sentit mortal quedarà subjugat i tot el que és
15 dissemblant de la veritable semblança, desapareixerà. L'home
que té un bon sentit moral no té por de fer cap crim, i tampoc
n'hauria de tenir pel què fa la malaltia.

La malaltia minvarà

18 Resisteix el mal -l'error de tota mena-, i fugirà lluny. L'error
s'oposa a la Vida. Podem enlairar-nos, i finalment ens
enlairarem fins a valdre'ns en tota situació de la supremacia
21 de la Veritat sobre l'error, de la Vida sobre la mort, i del bé
sobre el mal, i aquest creixement anirà fent la seva via fins
que pervinguem a la plenitud de la idea de Déu, i ja no ens
24 faci més por d'emmalaltir ni de morir-nos. La inharmonia, de la
mena que sigui, implica feblesa i patiment, -la pèrdua del
nostre imperi sobre el cos.

Aguanta fins al final

27 El gust depravat de begudes alcohòliques, de tabac, de te,
de cafè, d'opi, només és destruït pel domini de la Ment sobre
el cos. Aquest control normal s'assoleix de mà de la fortalesa i
30 la comprensió divines. Inebriar-se, esdevenir un ximple o un

Desitjos morboses

1 objecte repugnant no forneix cap plaer; més aviat ens cou
quan en fem memòria, és un patiment de no dir per l'amor
3 propi de l'home. Fer bafarades de fum de tabac desagradable,
o mastegar una fulla que no li ve de gust a cap criatura, tret
del cuc repugnant, és, tirant curt, fastigós.

6 L'home només s'afranqueix del seu asserviment als amos
més implacables, -la passió, l'egoisme, l'enveja, l'odi, i la
revengeja-, per una lluita formidable. Cada hora que passa fa la
9 lluita més difícil. Si l'home no s'emporta la victòria sobre
aquestes passions, esclafen la seva felicitat, la seva salut i la
seva dignitat. Aquí la Ciència Cristiana és la panacea
12 sobirana, tot enfortint la feblesa de la ment mortal, -una
fortalesa que ve de la Ment immortal i omnipotent-, i enlairant
la humanitat més enllà de si mateixa fins a tocar de desitjos
15 més purs, fins al poder espiritual i la bona voluntat envers tots
els homes.

Que l'esclau dels mals desitjos aprengui la lliçó de la
18 Ciència Cristiana, i se'n farà l'amo, i pujarà un esglaó a
l'escala de la salut, de la benaurança, i de l'existència.

Si l'error diu, "he perdut la memòria," contradiu-lo. No es
21 pot perdre cap facultat de la Ment. A la Ciència, tot ésser és
etern, espiritual, perfecte i totes les seves accions són
harmonioses. Que el model perfecte i no pas el model oposat
24 corrupte, sigui ben present al teu pensament. Aquesta
espiritualització del pensament hi deixa entrar la claror, i et fa
conscient de la Ment divina, de la Vida, no pas de la mort.

27 Hi ha moltes menes de demència. Tot pecat és un grau o
altre de demència. Hom li estalvia la classificació dins
d'aquesta categoria, senzillament perquè el seu mètode de
30 bogeria s'adiu amb la creença mortal general. Tota mena de

Panacea universal

Memòria immortal

El pecat, una mena de demència

1 malaltia és un error, -dit altrament, la malaltia és la pèrdua de
l'harmonia. Aquest punt de vista no és modificat pel fet que el
3 pecat sigui pitjor que la malaltia, i que pocs malalts arribin a
reconèixer i adonar-se que la malaltia és un error.

6 Hi ha una bogeria universal pel què fa a la pretesa salut,
que confon la falla amb els fets a tot el cicle dels sentits
materials, però aquest trastocament general no pot evitar que,
en un diagnòstic científic, el nom específic de bogeria sigui
9 aplicat a cada cas particular. La pobre gent tancada a les
institucions mentals són només exemples ben clars dels
12 efectes atziacs dels conceptes il.lusoris a la ment i al cos dels
mortals.

La suposició que podem guarir la bogeria emprant laxants i
narcòtics és en si mateixa una mena beningna de follia.
15 Poden els medicaments anar solets fins al cervell i suprimir la
pretesa inflamació de les facultats trastocades arribant així a
la ment mortal per la matèria? Els medicaments no afecten les
18 despulles de l'home, i la Veritat no els fa circular per la sang
per a produir un afigurat efecte sobre la intel.ligència i la
sensibilitat. El desllorigament de la junta del tars, produiria la
21 bogeria d'una manera tan perceptible com la congestió del
cervell, si no fos que la ment mortal es pensa que la junta del
tars no està tan íntimament connectada amb la ment com el
24 cervell. Capgireu la creença i els resultats seran sensiblement
diferents.

**Els medicaments i els lòbuls
cerebrals**

El pensament inconscient del substrat corporal del cervell
27 no té cap efecte, i aquesta condició del cos que anomenem
sensació a la matèria és irreal. La ment mortal és ignorant de
si mateixa, -ignora els errors que enclou i els seus efectes. És

La matèria i l'error animat

1 impossible que la matèria sigui intel·ligent. Potser diràs: “Però
si experimentem la malaltia a la matèria perquè s’entesta que
3 és la ment mortal la que afaïçona la malaltia, i no la matèria?”
La ment mortal i el cos són un, i com més la matèria s’apropa
a la seva expressió final, -l’error animat que hom anomena
6 nervis, cervell i ment-, més probabilitats hi ha que el pecat i
les creences de la malaltia hi proliferin.

La ment mortal inconscient -altrament dit la matèria, el
9 cervell- no pot imposar condicions a la consciència, ni dir
“estic malalta.” La creença que el substrat inconscient de la
ment mortal, anomenat cos, pateix i expressa la malaltia
12 independentment d’aquesta pretesa ment conscient, és l’error
que priva als mortals de saber governar els seus cossos.

Hom creu que la pretesa ment mortal conscient és superior
15 que el seu substrat inconscient, la matèria, i allò que és més
fort no es dona mai a allò que és més feble, si no és per por o
per tria. Allò que és animat només hauria de ser governat per
18 Déu. L’home real és espiritual i immortal, però els anomenats
“fills dels homes,” mortals i imperfectes són, des d’un bon
començament contrafàiments que cal deixar de banda a favor
21 de la pura realitat. Aquest mortal és despullat de l’home vell i
revestit de l’home nou, l’home real, en la mesura que els
mortals copsen la Ciència de l’home i cerquen el model
24 veritable.

No tenim el dret de dir que la vida ara depèn de la matèria,
però que no en dependrà després de la mort. No podem
27 malaguanyar els nostres dies a la terra ignorant la Ciència de
la Vida, i esperar trobar més enllà de la tomba la recompensa
d’aquesta ignorància. La mort no ens farà harmoniosos i
30 immortals com a paga de la nostra ignorància. Si aquí baix no

Ordres de l’error

Pretesa superioritat

La mort no és cap benefactora

1 parem esment de la Ciència Cristiana, que és espiritual i eterna, no estarem a punt per la Vida espiritual al més enllà.

3 “Vet aquí què és la vida eterna,” diu Jesús, -és, no *serà*; i tot seguit defineix la vida eterna com el coneixement present del seu Pare i d'ell mateix, -el coneixement de l'Amor, de la Veritat i de la Vida. “Vet aquí què és la vida eterna, que et coneguim a Tu, l'únic Déu veritable, i al qui Tu has enviat, JesuCrist.” Les Escripures diuen, “l'home no viu *només* de pa, ans de tota paraula que surt de la boca de Déu,” i això demostra que la Veritat és la vida real de l'home; però la humanitat refusa de practicar aquest ensenyament.

Vida eterna i present

12 Cada prova de la nostra fe en Déu ens enforteix. Com més difícil sembli la condició material que ha de ser vençuda per l'Esperit, més pregona hauria de ser la nostra fe i més pur el nostre amor. L'apòstol Joan diu: “A l'Amor no hi ha por, ans l'Amor perfecte fa fora la por ... Qui té por no és perfecte en l'Amor.” Aquesta és una proclamació clara i inspirada de la Ciència Cristiana.

L'Amor fa fora la por

IL·LUSTRACIÓ D'UN TRACTAMENT MENTAL

21 La Ciència de la pràctica mental no és susceptible de ser emprada malament. L'egoisme no hi juga cap paper a la pràctica de la Veritat o Ciència Cristiana. Si hom empra malament la pràctica mental, o se'n serveix per alguna finalitat altra que la d'encoratjar el pensament just i la bona acció, el poder de guarir mentalment minvarà, fins que el practicant en perdi del tot la facultat. La pràctica científica i cristiana comença per la nota fonamental de l'harmonia Crística, “No tinguis por!” Job digué: “M'ha passat el que em feia més basarda.”

No tinguis por

1 De la primera cosa que em vaig adonar en observar els
tractaments dels estudiants, fóu que si, silent, l'estudiant
3 s'adreçava a la malaltia pel seu nom quan hi argumentava en
contra, per norma general el cos hi responia més de pressa,
-just com una persona contesta més ràpidament quan se la
6 crida pel nom; però això era perquè l'estudiant encara no
s'havia harmonitzat perfectament amb la Ciència divina, i li
calia el recordatori dels arguments de la Veritat. Si l'Esperit o
9 el poder de l'Amor diví és testimoni de la veritat, aquesta és la
condició darrera, la via científica, i el guariment és instantani.

Cridar la malaltia pel seu nom

12 Ha quedat escrit que un dia, Jesús preguntà el nom d'una
malaltia, -una malaltia que avui en diríem *demència*. El
dimoni, o mal, replicà que el seu nom era Legió. Tot seguit,
Jesús el foragità, i l'home foll fóu transformat i guarit
15 immediatament. Les Escriptures semblen implicar que Jesús
obligà el mal a veure's a si mateix, i doncs, a destruir-se.

Els mals fets fora

18 El fonament i la causa que predisposa a tota mena de
malaltia és la por, la ignorància o el pecat. La malaltia és
sempre induïda per un fals sentit, nodrit mentalment, i que no
es destrueix. La malaltia és una imatge del pensament
21 exterioritzada. L'estat mental és anomenat estat material. Tota
condició física covada a la ment mortal es projecta sobre el
cos.

La por, el fonament

24 Comença sempre el tractament calmant la por dels
pacients. Silentment assegura'ls que estan allerats de la
malaltia i del perill. Observa el resultat d'aquesta simple regla
27 de la Ciència Cristiana, i t'adonaràs que apaivaga els
síntomes de tota malaltia. Si te'n surts de foragitar la por del

Pledejar silent

1 tot, el teu pacient està guarit. El gran fet que Déu ho governa
tot amorosament, i no puneix res tret del pecat, és la posició
3 des d'on has d'engegar per tirar endavant i destruir la por
humana de la malaltia. Mentalment i silent pledeja el cas
científicament a favor de la Veritat. Pots variar els arguments
6 per a neutralitzar els símptomes generals o particulars del cas
que tractis, però estigues ben segur dins teu de la veritat
absoluta del què penses i dius, i la victòria serà teva.

9 Pots cridar la malaltia pel seu nom quan la neguis
mentalment; però si l'anomenes de viva veu, t'arrisques en
segons quines circumstàncies, de gravar-la al pensament. El
12 poder de Ciència Cristiana i de l'Amor diví és omnipotent. És,
de fet, bo d'afluixar la grapa del pecat, de la malaltia i de la
mort i destruir-los.

15 Per a prevenir la malaltia o guarir-la, el poder de la Veritat,
de l'Esperit diví, ha d'esbotzar el somni dels sentits materials.
Si per a guarir fas servir arguments, troba la naturalesa de la
18 malaltia, cerca'n el nom, i dreça el teu pledeig mental contra el
pledeig físic. Declara primer mentalment, no pas de viva veu,
que el pacient no està malalt, i fes-hi avenir els teus
21 arguments per a destruir el testimoni de la malaltia. Defensa
mentalment que l'harmonia és el fet, i que la malaltia és un
somni temporal. Discerneix la presència de la salut i de
24 l'harmonia de l'ésser, fins que el cos s'emmotlli a les
condicions normals de la salut i l'harmonia.

27 Si el cas és el d'un infant o el d'un nadó, cal adreçar-se
basicament al pensament dels pares, silentment o de viva
veu, sobre la base ja esmentada de la Ciència Cristiana. El
Científic sap que no hi poden haver malalties hereditàries,
30 puix la matèria no és intel.ligent i no li pot transmetre a l'home

Silenci eloqüent

Cal reblar

El guariment dels infants

1 cap mena d'intel·ligència, ni bona ni dolenta, i Déu, l'única
Ment, no crea el patiment a la matèria. El fet de parar més
3 esment que no cal a les necessitats i a les condicions
físiques, indueix aquestes condicions. És dolent d'imposar al
nadó ni que sigui una sola cosa més enllà del què li cal per a
6 sadollar els seus menesters més bàsics. La Ment, no pas la
matèria, regula les condicions de l'estómac, dels budells i del
menjar, i la temperatura de la canalla i la dels homes. Els
9 punts de vista savis o poc raonables dels pares i d'altres
persones tocant a aquest tema són els que generen els bons
o els mals efectes a la salut dels infants.

12 Banyar un infant cada dia no és més natural ni més
indispensable que treure cada dia un peix de l'aigua i
empastifar-lo de fang per a què es desenvolupi més bé al seu
15 element natural. "La netedat va de bracet de la santedat,"
però hom s'hauria de rentar només per a tenir el cos net, i per
això no cal fregar-lo cada dia. L'aigua no és l'hàbitat natural
18 de la humanitat. Torno a repetir que cal tenir el cos net tant de
dins com de fora. No aguanto ni una engruna de brutícia; però
quan hom té cura d'un infant no cal rentar-li cada dia el cosset
21 menut per a què sigui dolç com una poncella que s'esbada.

Donar medicaments als infants, observar cada símptoma
de flatulència, i pensar-hi constantment, -afeixugant la ment
24 de conceptes il·lusoris de malalties, lleis de la higiene, i mort-,
és comunicar imatges mentals als pensaments embriònaris
dels infants, deixant-n'hi sovint l'empremta, i fent que
27 aquestes malalties que ens esfereixen, es puguin reproduir
probablement, a qualsevol moment. Un infant pot tenir cucs, si
dius que en té, o qualsevol altra malaltia, porugament
30 atrapada dins les creences que tens del seu cos. D'aquesta

Ablucions per a anar net

Malalties infantils

1 manera es basteixen els fonaments de la creença en la
malaltia i la mort i s'els hi ensenya als infants a manifestar la
3 discordança.

El tractament de la bogeria és especialment interessant.
Per molt rebel que sigui el cas, es dóna més naturalment que
6 la majoria de malalties a l'acció saludable de la veritat que
neutralitza l'error. Els arguments que s'han d'emprar per a
guarir la bogeria són els mateixos que per les altres malalties:
9 és a dir, la impossibilitat que la matèria, el cervell, pugui
controlar o trastocar la ment, i pugui patir o fer patir; també el
fet que la veritat i l'amor rescabalaran la bona salut, menaran i
12 governaran la ment mortal o el pensament del pacient, i
destruiran tot l'error, n'hi diguem demència, odi, o qualsevol
altra inharmonia.

15 Per gravar ben gravada la veritat al pensament dels teus
pacients, explica'ls la Ciència Cristiana, però no t'hi vulguis
afanyar, -no els hi expliquis fins que no hi estiguin a punt-, no
18 sigui que en anguniejar i atorollar el seu pensament els giris
en contra dels seus interessos. L'argument del Científic Cristià
resta sobre la base cristianament científica de l'ésser. Les
21 Escripures declaren, "El Senyor és Déu, (el bé); no n'hi ha
cap d'altre." L'harmonia, doncs, és universal, i la discordança,
irreal. La Ciència Cristiana declara que la Ment és substància,
24 i que la matèria no experimenta sensació, ni patiment, ni
plaer. Agafa't ben fort a aquests punts essencials. Sigues
conscient de la veritat de l'ésser, -que l'home és la imatge i
27 semblança de Déu, en Qui tota existència és eterna i sense
patiment. Enrecorda't que la perfecció de l'home és real i
impecable, mentre que la imperfecció és condemnable, irreal i
30 no és creada per l'Amor diví.

La matèria no es pot inflamar. La inflamació és por, un estat

La matèria no s'inflama

1 de neguit dels mortals que no és normal. La Ment immortal és
l'única causa; la malaltia, doncs, no és ni causa ni efecte. La
3 Ment és, en tots els casos, el Déu etern, el bé. El pecat, la
malaltia i la mort no tenen cap fonament a la Veritat. La
inflamació, entesa com una creença mortal, esperona o
6 alenteix l'acció de l'organisme perquè el pensament va rabent
o lent, s'esvera o hesita quan contempla coses
desagradables, o quan l'individu esguarda alguna cosa que li
9 fa basarda. La inflamació no es manifesta mai a l'indret que
no és tocat pel pensament mortal. És per això que els opiacis
alleugen la inflamació. Tranquil·litzen el pensament fent-lo
12 insensible tot emprant la matèria en lloc de la Ment.
Científicament parlant els narcòtics no fan passar el mal.
Només fan minvar temporalment les pors de la ment mortal,
15 fins que es vegi en cor de fer-se mestressa de la creença
errònia.

Adona't de com el pensament ens fa esblanqueir. Alenteix
18 la circulació o l'activa, fent que les galtes es tornin blanques o
vermelles. De la mateixa manera el pensament fa augmentar
o minvar les secrecions, l'acció dels pulmons, dels budells, i
21 del cor. Els múscles, que es belluguen ràpidament o lenta, i
que el pensament esperona o paralitza representen l'acció de
tots els òrgans del sistema humà, cervell i vísceres i tot. Per
24 foragitar l'error que genera el desgavell, has de calmar i
instruir la ment mortal amb la Veritat immortal.

La Veritat calma el pensament

L'anestèsia fa la impressió que el cos s'esvaeix. Abans
27 que els pensaments s'hagin aturat del tot, hom perd la
consciència dels membres. De fet, tot el cos es perd de vista,
alhora que els objectes del voltant, i el mal que ens rosega,
30 talment un cim de muntanya, es destaca clar com si fos un

Efectes de l'anestèsia

1 membre separat del cos. Finalment, el mal també es fon.
Aquest procés demostra que el mal és a la ment, puix la
3 inflamació no s'ha suprimit pas; i la creença del mal no tardarà
a tornar, tret que el reconeixement de la veritat de l'ésser no
bandegi la imatge mental que crea el patiment.

6 Hom li administra a un pacient una injecció hipodèrmica de
morfina, i al cap de vint minuts dorm tranquil.lament. Per ell el
mal ja no existeix. Tanmateix qualsevol metge, sigui al.lopàtic,
9 homeopàtic, herborista o eclèctic, us dirà que la causa
material del mal no s'ha tocat, i quan els efectes soporífics de
l'opi hagin passat, el pacient tornarà a patir el mateix mal, tret
12 que, mentrestant, la creença que el genera, no s'hagi canviat.
On és el mal mentre el pacient dorm?

El cos material que anomenem *mi*, és la ment mortal, i
15 aquesta ment té sensació material, igual que el cos, que ve
d'aquest sentit material, i s'ha desenvolupat afaiçonat per
aquest sentit, és material. Aquest materialisme de pare i fill
18 només és a la ment mortal, com palesen les despulles, puix
quan el mortal ha lliurat el seu cos a la pòs, el cos ja no és
més el pare, ni tant sols aparentment.

21 Els malalts no en saben res del procés mental que els
afebleix, i gairebé res del mètode metafísic que els pot guarir.
Si et pregunten res de la malaltia, digues només el que els hi
24 convingui saber. Fes-els entendre que hi rumien massa en els
seus mals i que ja n'han sentit a parlar prou. Gira el seu
pensament del cos vers vistes més nobles. Ensenya'ls que el
27 seu ésser és servat per l'Esperit, no pas per la matèria, i que

Ineficàcia dels sedants

El pretès ego físic

Els mals pensaments afebleixen

1 troben la salut, la pau i l'harmonia en Déu, l'Amor diví.

3 Reconeix que els malalts de vegades en saben més que
els seus metges. Encoratja sempre la seva confiança en el
poder que té la Ment de servir el cos. No diguis mai als
malalts que tenen més coratge que força. Més aviat,
6 diga'ls que la seva força és proporcional al seu coratge. Si
te'n surts de fer entendre aquest truíisme cabdal als malalts,
no hi haurà cap reacció ni per massa activitat ni per
9 sobreexcitació. Serva els fets de la Ciència Cristiana, -que
l'Esperit és Déu, i doncs, no pot estar malalt; que això que
hom anomena matèria no pot emmalaltir; que tota la causalitat
12 és la Ment, actuant de mà de la llei espiritual. Aleshores
defensa la teva causa amb la introntollable comprensió de la
Veritat i de l'Amor, i t'emportaràs la victòria. Quan fas callar els
15 testimonis que van en contra del teu pledejar, en destrueixes
l'evidència, puix la malaltia es fon. Allò que els hi sembla
evident als sentits corporals no és la Ciència de l'home
18 immortal.

Encoratjament benefactor

21 Pel practicant de la Ciència Cristiana, la malaltia és un
sonni, i cal desvetllar-ne el pacient. La malaltia no li hauria de
semblar real al metge, puix és demostrable que la manera de
guarir el pacient és fer-n'hi veure la irrealitat. Per arribar-hi, el
metge ha de capir la irrealitat de la malaltia a la Ciència.

La malaltia s'ha de fer irreal

24 Explica clar i de manera audible als teus pacients, tan aviat
com ho puguin entendre, l'imperi absolut de la Ment sobre el
cos. Ensenya'ls que la ment mortal sembla provocar la
malaltia per mitjà de determinades pors i conclusions falses, i
27 que la Ment divina pot guarir de mà dels pensaments
contraris. Dóna als teus pacients la comprensió fonamental

1 que els empararà i els protegirà dels àvols efectes de les
seves pròpies conclusions. Ensenya'ls que, per a vèncer tant
3 la malaltia com el pecat, cal destruir mentalment tota creença
de plaer o de patiment a la matèria.

Arrapa't a la veritat de l'ésser, en oposició a l'error que la
6 vida, la substància i la intel·ligència puguin ser a la matèria.
Pledeja amb una sincera convicció de la Veritat i una clara
percepció de l'efecte invariable, infal·lible i cert de la Ciència
9 divina. Aleshores, si la teva fidelitat arriba a la meitat de la
veritat del teu pledeig, guariràs el malalt.

Cal veure ben clar que la malaltia no és pas més la realitat
12 de l'ésser que el pecat. Aquest somni mortal de la malaltia, del
pecat i de la mort s'hauria d'acabar mercès a la Ciència
Cristiana. Aleshores una malaltia seria destruïda tan fàcilment
15 com l'altra. Tant és la creença que sigui, si hom empra
arguments per a destruir-la, cal refusar la creença, i la
negació ha d'abastar la pretesa malaltia i tot el que en
18 determini la mena i els símptomes. La Veritat és afirmativa i
confereix harmonia. Tota la lògica metafísica poua la
inspiració d'aquesta simple regla de la Veritat que governa
21 tota la realitat. És pels arguments veritables que empris, i
sobretot per l'esperit de Veritat i d'Amor que t'animi que
guariràs els malalts.

24 Encara tant les creences morals com les físiques al teu
maldar per a destruir l'error. Foragita tota mena de mal.
"Predica l'evangeli a totes les criatures." Digues la Veritat a
27 tota mena d'error. Els tumors, les úlceres, la tuberculosi, la
inflamació, el mal, les articulacions contrafetes, només són
ombres del somni diürn de l'existència humana, imatges
30 ombrívoles del pensament mortal, que s'enfugen davant la
claror de la Veritat.

Pledejar cristià

Arguments veritables

La moralitat és requisit

1 Una condició moral pot posar pals a les rodes al guariment
del malat. L'error amagat, la luxúria, l'enveja, la revenja, la
3 malícia o l'odi perpetuaran o fins i tot produiran la creença de
la malaltia. Tota mena d'error té aquesta tendència. La via
veritable és destruir l'adversari i deixar el camp lliure a Déu, la
6 Vida, la Veritat i l'Amor, fent memòria que només Déu i les
Seves idees són reals i harmonioses.

No cal recaure

9 Si, per qualsevol raó, el teu pacient té una recaiguda,
encara'n la causa mentalment i coratjosa, sabent que a la
Veritat no hi pot haver cap reacció. Ni la mateixa malaltia, ni el
pecat, ni la por tenen el poder de produir cap malaltia ni cap
12 recaiguda. La malaltia no té intel·ligència, i no pot, doncs,
bellugar-se cos amunt i cos avall, ni canviar de forma. Si la
malaltia canvia de lloc, és la ment, no pas la matèria, que la
15 belluga; fes doncs, el que calgui per a fer-la desaparèixer.
Encara, com si en fóssis l'amo, totes les circumstàncies
adverses. Observa la ment i no pas el cos, que al teu
18 pensament no hi entri res que no sigui digne de desenvolupar-
s'hi. No pensis tant en les condicions materials i més en les
espirituals.

21 La Ment és la causa de tota acció. Si l'acció és nada de la
Veritat, de la Ment immortal, l'harmonia regna; però la ment
mortal es pot arribar a creure qualsevol cosa. De fet, ni els
24 mortals ni la pretesa ment mortal poden patir cap recaiguda,
puix només hi ha una única Ment, un Déu. No tinguis mai por
del qui fa mala pràctica mental, l'assassí mental, que mirant
27 de governar la humanitat, trepitja el Principi diví de la
metafísica, puix Déu és l'únic poder. Per reeixir a l'hora del
guariment, has de conquerir tant les teves pors com les dels
30 teus pacients, i enlairar-te vers una consciència més alta i
més santa.

Conquerir les creences i les pors

33 Si s'escau que cal fer un tractament per a heure-se-les
amb una recaiguda, sàpigues que ni la malaltia ni els seus

Veritable govern de l'home

1 símptomes poden canviar de forma ni anar d'un cantó a l'altre
del cos, puix la Veritat destrueix la malaltia. No hi ha ni
3 metàstasis, ni aturades de l'acció harmoniosa, ni paràlisi. La
Veritat, no pas l'error, l'Amor, no pas l'odi, l'Esperit, no pas la
matèria governen l'home. Si els estudiants de la Ciència
6 Cristiana no es guareixen a si mateixos de seguida, haurien
de cridar sense fer temps, un Científic Cristià d'experiència,
que els ajudi. Si no volen demanar ajut, només els hi cal
9 saber que l'error no pot produir aquesta reluctància anormal.

Ensenya als malalts que no són víctimes indefenses, puix
si accepten la Veritat, poden resistir la malaltia i guardar-se'n,
12 tant certament com poden resistir la temptació del pecat. Hom
hauria d'explicar als malalts aquest fet de la Ciència Cristiana
quan hi estiguin ben predisposats, -quan no s'hi girin
15 d'esquena, ans estiguin a punt d'acollir la nova idea-. El fet
que la Veritat triomfa tant sobre la malaltia com sobre el pecat
revifa l'esperança esmorteïda. Comunica un estímul saludable
18 a tot el cos, i regula l'organisme. Augmenta o fa minvar l'acció,
segons demani el cas, d'una manera més adient que cap
droga, medicina o tònic.

Conhort positiu

21 La Ment és l'estimulant natural del cos, però la creença
errònia, per bona que sembli, no afavoreix ni la salut ni la
benaurança. Diques als malalts que poden encarar la malaltia
24 sense cap por si arriben a capir ben clar que l'Amor diví els hi
dóna el poder absolut sobre tots els estats i totes les accions
físiques.

L'estimulant adient

27 Si cal sacsejar la ment mortal per a esbotzar-ne el somni
de patiment, digues enèrgicament al teu pacient que se n'ha
de desvetllar. Fes-li girar l'atenció del fals testimoni dels
30 sentits vers els fets harmoniosos de l'Ànima i de l'ésser
immortal. Diga-li que pateix només, com els malalts mentals,

Desvetlla el pacient

1 per culpa de creences falses. L'única diferència és, que la
follia va de bracet de la creença en un cervell malalt, mentre
3 que les anomenades malalties físiques broten de la creença
que són altres parts del cos les que estan trastocades. El mot
trastocament o *desgavell*, és el terme que defineix
6 exactament totes les creences humanes de mala salut, o
d'harmonia trasbalsada. Si sacseges així la ment mortal, per a
destruir-ne les creences, explica-li tot seguit al pacient el
9 perquè, fent-li veure que és per facilitar-ne el guariment..

Si mentre fas el tractament, s'esdevé una crisi, cal tractar el
pacient més per aquest trasbals o fermentació mental, que no
pas per la malaltia, i apaivagar-ne els símptomes tot destruint
12 la creença que aquesta quimicalització produeixi malaltia o
patiment. Rebla amb força el gran fet que resumeix tot el
tema, que Déu, l'Esperit, ho és tot, i que fora d'Ell no hi ha res.
15 *No hi ha cap malaltia*. Quan el pretès patiment s'ha esborrat
de la ment mortal, no ens pot fer mal enlloc; i quan la por sigui
destruïda, la inflamació es fondrà. Calma el neguit que de
18 vegades produeix el procés de quimicalització i que és l'efecte
alterador que produeix la Veritat sobre l'error, i quan sigui el
moment, explica'n al pacient, els símptomes i la causa.

No és més cristianament científic veure la malaltia que
patir-la. Si vols destruir el sentit de la malaltia, no li hauries de
24 deixar agafar cos, empés pel desig de veure les formes que
agafa, ni emprar una sol remei material per alleujar-la.
Desnaturalitzar la Ciència de la Ment és com afirmar que el
27 producte de vuit multiplicat per cinc, i el de set multiplicat per
deu, són tots dos quaranta, i que els seus productes sumats

Com encarar una crisi

**La Ciència de la Ment no s'ha de
desnaturalitzar**

1 fan cinquanta, i d'aquest raonament dir-ne matemàtiques.
Jesús, més savi que els qui l'encalçaven, digué: "Si jo faig fora
3 els dimonis en nom de Belzebú, en nom de qui els fan fora els
vostres fills?"

És un bon senyal, si el lector observa que en llegir aquest
6 llibre tot el seu cos es trasbalsa, i alguns símptomes morals i
físics sembla que s'agreguin. Vés-lo llegint, i el llibre
esdevindrà el metge, i apaivagarà el neguit que la Veritat
9 sovint li fa agafar a l'error quan el destrueix.

Els pacients, sense saber la causa d'aquesta sotragada i
sense saber que és un bon auguri, potser s'alarman. Si
12 aquest és el cas, expliqueu-los la llei que governa aquesta
acció. Igual que la barreja d'un àcid i d'un àlcali crea una
tercera substància, de qualitats diferents, també la química
15 mental i moral canvia la base material del pensament, fent la
consciència més espiritual i no tant tributària del testimoniatge
material. Tots aquests canvis que s'esdevenen a la ment
18 mortal serveixen per a refer el cos. Així la Ciència Cristiana
destrueix el pecat i la mort per l'alquímia de l'Esperit.

Imaginem-nos dos casos semblants de malaltia dels ossos,
21 tots dos produïts de la mateixa manera i de bracet dels
mateixos símptomes. En un cas es demana l'ajut d'un cirurgià,
i en l'altre, la d'un Científic Cristià. El cirurgià, convençut que
24 la matèria crea les seves pròpies condicions i que en arribar a
determinats estadis, aquestes condicions esdevenen fatals, té
por i dubta del resultat final de la malaltia. Sense les regnes
27 del govern a les seves mans, es creu que quelcom més
poderós que la Ment -o sigui, la matèria-, governa el cas. El
seu tractament és, doncs, només temptatiu. Aquest estat
30 mental convida la desfeta. La creença d'haver trobat el seu

Efectes d'aquest llibre

La malaltia neutralitzada

**Guariment dels ossos amb la
cirurgia**

1 amo a la matèria, i de no poder guarir potser l'os, li fa agafar
més por; tanmateix, aquesta creença no s'hauria de
3 comunicar al pacient, ni verbalment ni de cap altra manera,
puix fa minvar en gran mesura les probabilitats d'un resultat
favorable. Tingues ben present que la creença inexpressada
6 sovint afecta més un pacient impressionable, que no pas el
pensament expressat..

9 El Científic Cristià, capint científicament que tot és Ment,
comença per la causalitat mental, la veritat de l'ésser, per a
destruir l'error. Aquest correctiu és un alterant que arriba a tots
els racons de l'organisme humà. Segons les Escripures,
12 “destria el moll de l'os,” i rescabala l'harmonia de l'home.

15 El metge materialista se les heu amb la matèria com si fos
ahora el seu enemic i el seu remei. Pensa que la malaltia
minva o va a més segons l'aspecte que presenta la matèria.
El metafísic, fent de la Ment la seva base d'operacions, sense
parar esment de la matèria, i tenint la veritat i l'harmonia de
18 l'ésser per més grans que l'error i la discordança, es fa fort, no
pas feble, per encarar el cas; i en la mateixa mesura enforteix
el seu pacient amb l'esperó del coratge i del poder conscient.
21 La Ciència i la consciència, totes dues treballen ara plegades
a l'economia de l'ésser conforme a la llei de la Ment, que
finalment farà prevaldre la seva supremacia absoluta.

24 L'ossificació, o qualsevol altra condició anormal o
desequilibrada del cos, és tant l'efecte directe de la ment
mortal, com la demència o la follia. L'única substància dels
27 ossos és el pensament que els afaïçona. Són només un
fenòmen de l'enteniment dels mortals. La pretesa substància

Correctiu científic

Encarar les dificultats

Afaïçonat pel pensament

1 de l'os és afaiçonada primer per la ment de la mare,
mitjançant l'autodivisió. Ben aviat l'infant esdevé una ment
3 mortal separada, i individualitzada, que es fa mestressa de si
mateixa i dels seus propis pensaments dels ossos.

Déu no en sap res dels accidents

Déu o la Ment immortal no en sap res dels accidents, i
6 nosaltres hem de deixar enrera la base mortal de les creences
i unir-nos a la Ment única, a fi de bescanviar la noció d'atzar
pel veritable sentit de la direcció infal.lible de Déu, i descloure
9 així l'harmonia.

Sota la Providència divina no hi poden haver accidents,
puix a la perfecció no hi ha lloc per la imperfecció.

12 A la pràctica mèdica hom s'oposaria a què un metge
administrés un medicament per a neutralitzar l'acció d'un
remei receptat per un altre metge. És igualment important que
15 a la pràctica metafísica, les *ments* al voltant del pacient no
actuïn contra la teva influència expressant a tota hora parers
que el puguin alarmar o desencoratjar, -ja sigui donant
18 consells contraris als teus, ja sigui per pensaments
inexpressats que resten sobre el teu pacient. Ni que sigui cert
que la Ment divina pot llevar qualsevol entrebanc, cal de totes
21 maneres que l'auditor t'escolti. No és més difícil de fer-te
sentir mentalment pel teu pacient mentre d'altres hi pensen o
hi parlen, si entens la Ciència Cristiana, -la unicitat i la totalitat
24 de l'Amor diví; però és bo de ser sol amb Déu i el malalt quan
tractes la malaltia.

Mentalitat oposada

Per a prevenir o guarir l'escròfula i d'altres preteses
27 malalties hereditàries, cal destruir la creença en aquestes
malalties i la fe en la possibilitat que es puguin encomanar. El
pacient et pot dir que té humors a la sang, una diatesi
escrofulosa. Els seus pares o alguns dels seus avantpassats
30

La Ment guareix l'escròfula

1 havien tingut la mateixa creença. És la ment mortal, no pas la
matèria, la que mena a aquesta conclusió i a les
3 conseqüències que se'n deriven. Tindràs humors mentre et
creguis que són vàlvules de seguretat o que són
ineradicables.

6 Si el cas que s'ha de tractar mentalment és la tuberculosi,
adreça els punts principals que (segons la creença)
caracteritzen aquesta malaltia. Aclareix que no és hereditària;
9 que la inflamació, els tubercles, l'hemorràgia i la
descomposició són creences, imatges del pensament mortal
impreses sobre el cos; que no són la veritat de l'home; que
12 han de ser tractades pel què són, errors, i bandejades del
pensament. I aleshores tots aquests mals es fondran.

Un cos malalt és només una de les creences de la ment
15 mortal. L'home mortal no serà tan mortal quan aprengui que la
matèria no ha servat mai l'existència ni pot destruir mai Déu,
que és la Vida de l'home. Quan això s'entengui, la humanitat
18 serà més espiritual, i sabrà que no hi ha res que es pugui
consumir, puix l'Esperit, Déu, ho és Tot en tot. I què, si la
creença és la tuberculosi? Déu és per l'home molt més que la
21 seva creença, i com més passem per alt la matèria o les
seves lleis, de més immortalitat gaudirem. La consciència
basteix un cos més refinat quan hem vençut la fe en la
24 matèria. Esmena la creença material per la comprensió
espiritual, i l'Esperit et renovellarà. Ja només tindràs por d'una
cosa, d'ofendre Déu; i ja no et creuràs mai més que el cor o
27 un altra part del cos et pugui destruir.

Si tens uns pulmons sans i ben desenvolupats, i els hi vols
conservar, estigues sempre a punt d'encarar mentalment la
30 creença oposada, la creença en l'herència. Refusa tota noció
tocant als pulmons, als tubercles, a la tuberculosi hereditària,

**No hi ha res que es pugui
consumir**

Els pulmons, refets

La salut preservada

1 o tota altra malaltia provinent de la circumstància que sigui, i
t'adonaràs que la ment mortal, quan és instruïda per la Veritat,
3 es dóna al poder diví que mena el cos a la salut.

La descobridora de la Ciència Cristiana troba que la via no
és tan costeruda quan té sempre al pensament el seu objectiu
6 més noble, que no pas quan compta les passes que fa
maldant d'arribar-hi. Quan la destinació és desitjable,
l'espectativa acuita el nostre progrés. Batallar per la Veritat
9 ens enforteix en lloc d'afeblir-nos, ens reposa en lloc de
lassar-nos. Si la creença en la mort fos eradicada, i arribéssim
a capir que no hi ha mort, això seria "l'arbre de la vida,"
12 conegut pels seus fruits. L'home hauria de renovellar les
seves energies i el seu maldar, adonar-se de la follia de la
hipocresia, tot aprenent que ha de treballar per la seva pròpia
15 salvació. Quan aprenguem que la malaltia no pot destruir la
vida, i que la mort no salva els mortals del pecat ni de la
malaltia, aquesta comprensió ens desvetllarà a una vida nova.
18 Conquerirà tant el desig de morir com la por de la tomba, i
destruirà la gran basarda que tortura l'existència mortal.

Si hom renunciés a tota fe en la mort i a la por de la seva
21 fiblada, el nivell de la salut i la moral s'enlairaria ben per sobre
del raser actual i ens faria bons d'aguantar ben alt l'estandart
del cristianisme, amb una fe introntollable en Déu, la Vida
24 eterna. El pecat engendra la mort, i la mort es fondrà amb la
desaparició del pecat. L'home és immortal, i el cos no es pot
morir, puix la matèria no té vida per perdre. Els conceptes
27 humans anomenats matèria, mort, feblesa, malaltia i pecat és
tot el que pot ser destruït.

Les nostres passes vers el cel

El raser Cristià

1 Si és cert que l'home viu, aquest fet, a la Ciència, no pot
canviar mai i esdevenir la creença contrària, que l'home es
3 mor. La Vida és la llei de l'Ànima, la llei de l'Esperit de la
Veritat, i l'Ànima no es queda mai sense el seu representant.
L'ésser individual de l'home no pot pas més morir ni
6 desaparèixer dins la inconsciència que l'Ànima, puix tots dos
són immortals. Si l'home ara creu en la mort, de ben segur no
hi creurà més en pic aprenquí que la mort no té cap realitat,
9 puix la veritat de l'ésser és imperible. La creença que
l'existència depèn de la matèria, ha de ser encarada i vençuda
per la Ciència, abans que la Vida pugui ser entesa i l'harmonia
12 assolida.

La vida no depèn de la matèria

La mort és només una altra fase del somni que postula una
existència material. A la Ciència, res no pot estroncar
15 l'harmonia de l'ésser ni finiquitar l'existència de l'home. Ni que
un os es trenqui o el cos sigui guillotinat, l'home resta
inmutable. Si l'home no ha de vèncer mai la mort, per què
18 diuen les Escriptures, "El darrer enemic que serà destruït és la
mort"? El sentit de la Paraula ens revela que assolirem la
victòria sobre la mort en la mesura que sobremuntem el
21 pecat. La gran dificultat rau en la ignorància del què Déu és.
Déu, la Vida, la Veritat i l'Amor fan l'home immortal. La Ment
immortal, que ho governa tot, s'ha de reconèixer suprema,
24 tant al pretès reialme físic com al reialme espiritual.

La mortalitat, vençuda

Quin remei material li queda a l'home quan és cridat al llit
de mort i tots aquests remeis no li han fet cap efecte?
27 L'Esperit és el seu darrer recurs, quan de fet hauria d'haver
estat el seu primer i únic recurs. El somni de la mort ha de ser
conquerit per la Ment aquí o al més enllà. El pensament es
desvetllarà de la seva declaració material, "Estic mort," per
30 agafar-se a la Paraula ressonant de la Veritat, "No hi ha mort,

Ni mort ni inacció

1 ni manca d'acció, ni acció malaltissa, ni massa acció, ni reacció.”

3 La Vida és real, i la mort, il·lusòria. Una demostració dels fets de l'Ànima a la manera de Jesús, de les ombrívoles visions del sentit material en fan harmonia i immortalitat. El privilegi de l'home en aquest moment suprem és demostrar les paraules del nostre Mestre: “Si un home guarda les meves paraules, no veurà mai la mort.” Despellar el pensament de puntals falsos i de manifestacions materials a fi que els fets espirituals de l'ésser es puguin revelar, és el gran assoliment mercès al qual farem desaparèixer allò que és fals i farem lloc a tot el que és veritable. És així que podrem establir de veritat el temple, el cos, “del qual Déu n'és l'arquitecte i el constructor.”

La visió es desclou

15 Hauríem de consagrar l'existència, no “al Déu desconegut” que “adorem sense conèixer,” ans al constructor etern, el Pare etern, a la Vida que el sentit mortal no pot neulir ni la creença mortal, destruir. Hem de capir clarament que el poder mental pot redreçar les falses concepcions humanes i bescanviar-les per la vida que és espiritual, no pas material.

Consagració intel·ligent

21 S'ha de fer ressortir el gran fet espiritual, que l'home és, no pas *serà*, perfecte i immortal. Hem de ser sempre conscients de l'existència, i tard o d'hora, mercès al Crist i a la Ciència Cristiana, hem d'ensenyorir-nos del pecat i de la mort. L'evidència de la immortalitat de l'home esdevindrà més clara, a mesura que hom renunciï a les creences materials i admeti els fets immortals de l'ésser.

27 L'autora ha guarit malalties orgàniques dites incurables, i ha rescabalat la vida i la salut als agonitzants perquè ha entès que Déu és l'única Vida. És un pecat de creure que hi hagi res

La immortalitat present

1 que es pugui fer amo de la Vida omnipotent i eterna; i aquesta
Vida s'ha de revelar per la comprensió que no hi ha mort, i per
3 l'ajut d'altres gràcies de l'Esperit. Tanmateix, hem de
començar per les demostracions de control més simples, i
com més aviat comencem, millor. Cal temps per a que la
6 demostració final s'acompleixi. Quan caminem, l'ull ens mena.
Mirem davant nostre, i si som savis, posarem la vista només
un pas més enllà a la via del progrés espiritual.

Guiatge prudent

9 Les despulles, desertades pel pensament, es refreden i es
desintegren però no pateixen. La Ciència declara que l'home
està sotmès a la Ment. La ment mortal afirma que la ment
12 està sotmesa al cos i que el cos es mor, que s'ha de soterrar i
esdevenir pols; però aquesta afirmació de la ment mortal no
és veritat. Els mortals es desvetllen del somni de la mort amb
15 cossos invisibles pels qui es pensen que han soterrat el cos.

L'argila replica al terrissaire

Si l'home no hagués existit abans del començament de
l'organització material, no podria existir després de la
18 disgregació del cos. Si vivim després de la mort i som
immortals, hem d'haver viscut abans de néixer, puix si la Vida
ha tingut un començament, ha de tenir un final, fins i tot
21 segons els càlculs de la ciència natural. Us ho creieu? No! Ho
capiu? No! I per això en dubteu i no demostreu els fets que hi
van de bracet. Hem de tenir fe en totes les paraules del nostre
24 Mestre, ni que no siguin part dels ensenyaments de les
escoles, i, en general, no siguin enteses pels nostres mestres
d'ètica.

Continuïtat de l'existència

27 Jesús digué (Joan 8: 51), "El qui guardi les meves paraules
no veurà mai la mort." Aquesta afirmació no queda confinada

1 a la vida espiritual, ans abraça tots els fenòmens de
l'existència. Jesús la demostrà, guarint els morents i
3 ressuscitant els morts. La ment mortal ha de renunciar a l'error,
despullar-se de si mateixa i de totes les seves obres, i
aleshores es farà visible la naturalesa immortal de l'home,
6 l'ideal Crístic. La fe hauria d'eixamplar les seves fronteres i
consolidar la seva base recolzant-se sobre l'Esperit, no pas
sobre la matèria. Quan l'home renunciï a la seva creença en
9 la mort, farà gambades més lleugeres vers Déu, la Vida i
L'Amor. La creença en la malaltia i la mort, igual que la
creença en el pecat, tendeix a entelar el veritable sentit de la
12 Vida i de la salut. Quan es desvetllarà la humanitat a aquest
gran fet de la Ciència?

La vida ho abraça tot

15 Ara presento als meus lectors una alegoria que il·lustra la
lleï de la Ment divina i les preteses lleis de la matèria i de la
higiene, un alegoria on el pledeig de la Ciència Cristiana
guareix el malalt.

18 Imaginem-nos que un cas mental és jutjat com hom jutja
els casos als tribunals. Un home és acusat d'haver "fet" un
atac de fetge. El pacient es troba malament, rumia, i torna a
21 rumiar, i el judici comença. El Sentit Personal és el
demandant. l'Home Mortal és l'acusat. La Creença Falsa és
l'Advocada del Sentit Personal. Les Ments Mortals, la Matèria
24 Mèdica, l'Anatomia, la Fisologia, l'Hipnotisme, l'Enveja, el
Desig, i la Manca d'Agraïment, són el jurat. La sala de
l'audiència és plena de gom a gom d'espectadors tafaners, i la
27 Jutgessa, la Medicina, és al seu seient.

Un cas mental a judici

30 Els testimonis de l'acusació són cridats a declarar. Un diu:

Jo represento les lleis de la Salut. Quan nits enrera el presoner,
el pacient, vetllava un amic malalt, jo hi era. Malgrat ser el
33 supervisor dels afers humans, vaig ser maltractat personalment

1 cada nit. Se m'aconsellà de no dir res fins que fos cridat a judici, i
pogués, aleshores, fer la meva deposició. A despit de les meves
3 regles, el presoner vetllà tota la setmana el malalt, nit rera nit. Quan
el malalt mortal tenia set, el presoner li donava aigua. A més de
6 vetllar el malalt, el presoner anà a treballar cada dia, menjant a
deshores, i fent becaines, de vegades fins i tot després d'un bon
àpat. Al final perpetrà una malaltia del fetge, que segons el meu
9 criteri, és un crim, puix aquest delictes és punit de mort. En nom de
l'estat (o sigui el cos) vaig arrestar, doncs, l'Home mortal, i el vaig
tancar a la presó.

A l'hora de l'arrest, el presoner féu venir la Fisiologia, la Matèria
12 Mèdica i l'Hipnostisme per a evitar el càstig. El seu aferrissament fou
llarg. La Matèria mèdica fou la que aguantà més, però al final, tots
aquests assistents deixaren el cas a les meves mans, les Lleis de la
15 Salut, i me'n vaig sortir de tancar l'Home Mortal amb pany i clau fins
que decideixi alliberar-lo.

18 Hom crida un altre testimoni:

Jo sóc la Llengua Bruta. Estic plena d'una capa llefiscosa, des de
21 la nit de l'atac de fetge. La Secreció Morbosa hipnotitzà el presoner i
es féu l'amo de la seva ment, deixant-lo ben aclofat.

24 Un altre testimoni surt a la palestra i diu:

Jo sóc la Pell Groga. Estic ara seca, ara calenta, ara glaçada, i
27 amb esgarrifances des de la nit de l'atac de fetge. He perdut el meu
bon color, i faig angúnia de veure, ni que no hagi fet res perquè hi
hagués aquest canvi. Em rento cada dia i faig les meves ablucions
30 com sempre, però m'han furtat la bellesa.

1 El testimoni que li va al darrera declara:

3 Jo sóc el Nervi, el Comissari de l'Estat on hi viu l'Home Mortal.
Sóc carn i unglà amb el Demandant, el Sentit Personal, i sé que és
honest i just, mentre que l'Home Mortal, l'acusat, té tirada a dir
6 mentides. Vaig ser testimoni de l'atac de fetge. Sabia que el
presoner faria el crim, puix jo envio des de la meva residència a la
matèria, anomenada altrement cervell, els missatges al cos.

9 Un altre testimoni és cridat per la Cort de l'error, i diu:

12 Jo sóc la Mortalitat, el Governador de la Província del Cos, on hi
resideix l'Home Mortal. En aquesta província hi ha un estatut pel què
fa a la malaltia, -aquell a qui se li trobi una malaltia serà tractat com
15 un criminal i punit de mort.

El Jutge li pregunta si l'home, pel fet d'ajudar el seu germà,
18 pot emmalaltir, transgredir les lleis, i fer-se mereixedor d'un
càstig, i el Governador Mortalitat hi replica afirmativament.

21 Un altre testimoni puja a l'estrada i declara:

Jo sóc la Mort, tot just s'acabava d'anunciar el crim, que l'oficial
24 del Servei de la Salut, em cridà per a dir-me que el presoner l'havia
maltractat, i que es demanava la meva presència per a confirmar la
seva deposició. Quan hi vaig arribar una amiga del presoner, la
27 Matèria Mèdica, ja hi era, mirant d'ajudar al presoner a escapolir-se
de les mans de la justícia, *altrament* dita la pretesa llei de la
naturalesa; però la meva arribada amb un missatge del Servei de la
30 Salut féu canviar les intencions de la Matèria Mèdica, que decidí, tot
d'una, que el presoner s'havia de morir.

1 Havent-se clos les deposicions a favor del demandant, el
Sentit Personal, la Jutgessa Medicina, es posa dreta, i amb
3 gran solemnitat s'adreça al jurat de les Ments Mortals. Exposa
el delictes amb tots els ets i uts, passa revista a les
deposicions i explica la llei tocant a la malaltia del fetge. La
6 seva conclusió és que, segons les lleis de la naturalesa la
malaltia és un crim. Conformant-se a un deure estricte,
l'honorable Jutgessa Medicina, exhorta als membres del jurat
9 que no es deixin tergiversar el pensament per les suggestions
irracional i poc cristianes de la Ciència Cristiana. El jurat, en
aquests casos, només ha de considerar les evidències del
12 Sentit Personal en contra de l'Home Mortal.

**La jutgessa Medicina s'adreça al
jurat**

A mesura que el jutge s'explica, el presoner es neguiteja
més i més, la seva cara esgroguïda es torna blanca de por, i
15 s'hi dibuixa una expressió de desesperació i de mort. El cas
es posa a mans del jurat. Discuteixen breument, i el jurat
anuncia el veredicte, "Culpable de malaltia del fetge en primer
18 grau."

Aleshores, la Jutgessa Medicina, pronuncia solemnement
la sentència de mort del presoner. Perquè ha estimat el seu
21 germà com a si mateix, l'Home Mortal s'ha fet culpable de
benevolença en primer grau, i això l'ha menat a cometre el
segon crim, l'atac de fetge, que les lleis materials tenen per un
24 homicidi. Per aquest crim, l'Home Mortal és condemnat a ser
torturat fins a la mort. "Que Déu tingui pietat de la teva
Ànima," és la solemne conclusió de la Jutgessa.

L'Home Mortal condemnat

27 El presoner llavors és menat a la seva presó (el llit del
malalt), i se li envia la Teologia Escolàstica perquè posi a punt
per la *mort* l'esperuït sentit de la Vida, una Vida que és Déu
30 -i que ha de ser, per força, immortal.

Ah! Però el Crist, la Veritat, l'Esperit de Vida i l'amic de
l'Home Mortal, pot obrir de bat a bat les portes d'aquesta

1 presó i alliberar el captiu. Sobre les ales rabents de l'Amor
diví, arriba un missatge que diu, "Ajorneu l'execució; el
3 presoner no és culpable." El pati de la presó s'omple
d'atribolament. Alguns criden, "Va en contra de la llei de la
justícia." D'altres diuen, "La llei del Crist anul·la les nostres
6 lleis; seguim el Crist."

Al cap de moltes hores de debat i d'una forta oposició,
s'assoleix el permís de fer un judici a la Cort de l'Esperit, on
9 es dóna via lliure a la Ciència Cristiana perquè sigui
l'advocada del malaurat presoner. Testimonis, jutges i jurats,
de la Cort prèvia de l'Error, són ara convocats a declarar
12 davant del tribunal de la Justícia i de la Veritat eternes.

Quan comença el procés de l'Home Mortal contra el Sentit
Personal, l'advocada de l'Home Mortal esguarda el presoner
15 amb la més gran tendresa. Els ulls solemnes i sincers de
l'advocada, espurnejants d'esperança i de triomf, s'alcen vers
el cel. Aleshores la Ciència Cristiana es gira d'una revolada
18 vers el tribunal suprem, i enceta el pledeig de la defensa:

L'acusat ha estat condemnat injustament. El seu judici ha estat
21 una tragèdia, i és moralment il·legal. L'Home Mortal no ha tingut un
advocat competent que el defensés. Totes les deposicions han estat
favorables al Sentit Personal, i som aquí per a destapar aquesta
24 menyspreable conspiració contra la llibertat i la vida de l'Home.
L'únic testimoni vàlid del cas demostra que el crim al·legat no s'ha
perpetrat mai. No hi ha cap prova que l'acusat sigui culpable d'una
27 falta que es mereixi "la mort o la presó."

Honorable Sra. Jutgessa, el tribunal inferior ha condemnat
l'Home Mortal a mort, però Déu ha fet l'Home immortal i subordinat
30 només a l'autoritat de l'Esperit. Refusant de fer justícia al cos,

1 aquest tribunal encomanà l'Esperit immortal de l'home a la
clemència celestial, -l'Esperit, que és Déu mateix i l'únic Legislador
3 de l'Home! Qui o què ha pecat? És el cos o és la Ment Mortal qui ha
perpetrat l'acte criminal? L'advocada, la Falsa Creença ha
argumentat que el cos hauria de morir, mentre la Reverenda
6 Teologia conhortaria la Ment Mortal conscient, que és l'única que pot
pecar i patir. El cos no ha fet cap delictes. L'Home Mortal, tot obeint
una llei superior, ajudà el seu germà, un acte que hauria de fer-li tant
9 bé a ell com als altres.

La llei de la nostra Cort Suprema decreta que qui *pequi*, morirà;
però les bones obres són immortals, i ens omplen de goig, no pas
12 de marriment, de plaer, no pas de patiment, i de vida, no pas de
mort. Si l'atac de fetge fou perpetrat perquè el malalt trepitjà les Lleis
de la Salut, féu una bona acció, puix l'agent de les Lleis de la
15 Higiene és un fora de la llei; és un destructor de les llibertats i dels
drets de l'Home Mortal. Són les Lleis de la Salut que s'haurien de
condemnar a mort.

18 Vetllar al capçal del llit d'un malalt tot practicant un amor que “és
el sadollament de la llei,” -fer als altres el que voldries que et fessin
a tu”, no infringeix la llei, puix cap exigència humana o divina no pot
21 fer que sigui just de punir un home que actua segons la Llei de
l'Amor. Si els mortals pequen, el nostre Jutge Suprem, amb equitat
decideix quina pena es mereix el pecat, i l'Home Mortal només pot
24 patir pel seu pecat. No pot ser punit per res més, segons la Llei de
l'Esperit, Déu.

I doncs, de quina jurisdicció pot fer esment l'honorable Jutgessa
27 Medicina en aquest cas? Li puc dir en el llenguatge de la Bíblia,
“Seus per jutjar segons la llei, i manant colpir violes la llei!”
L'única jurisdicció a la qual el presoner pot estar sotmès és la de la
30 Veritat, de la Vida i de l'Amor. Si la Veritat, la Vida i l'Amor no el
condemnen, la Jutgessa Medicina tampoc el pot condemnar; i
demanó que li sigui rescabada al presoner la llibertat que se li ha
33 arrabassat injustament.

1 El testimoni principal (el representant de les Lleis de la Salut)
deposà que fôu testimoni ocular de les bones obres, que menaren
3 l'Home Mortal a ser condemnat a mort. Després d'haver-lo lliurat
indignament a mans de la vostra llei, l'agent de la Salut
desaparegué, tornant tanmateix a l'hora del judici per a testimoniar
6 contra l'Home Mortal i a favor del Sentit Personal, que és un
assassí. La vostra Cort Suprema ha de reconèixer que el presoner,
la nit del pretès delictes, actuà conforme a la llei divina, i l'obeí.
9 D'aquest decret en depenen del tot la llei i el testimoniatge. Donar
un got d'aigua fresca en nom del Crist, és acomplir un deure cristià.
L'Home Mortal hauria de retrobar la seva vida si l'ha donada fent
12 una bona acció. Aquests actes es justifiquen per si sols, i són sota la
protecció de l'Altíssim.

La nit abans de ser arrestat, el presoner cridà la Matèria Mèdica i
15 la Fisiologia, que es feien passar per amigues seves, per a evitar
l'atac de fetge, i salvar-se de la detenció. Però arribaren totes dues
de bracet de la Por, el cap de policia, per acuitar el resultat que
18 havien de prevenir. Fôu la por la que emmanillà l'Home Mortal i ara
el vol punir. No li heu deixat cap alternativa a l'Home Mortal. Ha
d'obeir la vostra llei, tenir por de les conseqüències, i ser punit per la
21 seva por. Les amigues de l'acusat feren tot el que sabien per a
estalviar-li la pena que es pensaven era justament merescuda, però
foren constretes a deixar-lo tancar a la presó, jutjar i condemnar.
24 Basant-se en aquesta informació, la Jutgessa Medicina s'assegué
per a jutjar el cas, i recomanà substancialment al jurat, dotze Ments
Mortals, que declarassin el presoner, culpable. L'honorable jutgessa
27 condemnà a mort l'Home Mortal per les obres que la llei divina li
manà de fer. Així, doncs, la Cort de l'Error interpretà l'obediència a la
lleis de l'Amor diví com una desobediència a la llei de la Vida. Amb
30 la pretensió de protegir l'Home mortal quan fa el bé, aquesta Cort
pronuncià una sentència de mort contra l'Home Mortal justament per
haver fet el bé.

33 Un dels testimonis principals, el Nervi, deposà que era un

1 governador de la Província del Cos on hi resideix l'Home Mortal.
També testificà que era amic íntim del demandant, i que el Sentit
3 Personal era honest; que coneixia l'Home, i que l'Home malgrat
haver estat creat a la imatge de Déu, era un criminal. Això és
6 bescantar indignament el Creador de l'home. Solla l'immaculat escut
de l'omnipotència, demostra malícia premeditada, la resolució de
condemnar l'home a favor del Sentit Personal. A l'estrada de la
9 Veritat, a la presència de la Justícia divina, davant del Jutge del
nostre tribunal superior, la Cort Suprema de l'Esperit, i davant del
seu jurat, els Sentits Espirituals, proclamo que aquest testimoni, el
Nervi, no és intel.ligent ni diu la veritat i que és un fals testimoni.

12 L'Home autodestruït; el testimoni de la matèria respectat; el dret
de fer-se sentir, refusat a l'Esperit; l'Ànima, una criminal, posada a
mans de la clemència; el cos innocent i indefens, torturat, -aquests
15 són els fets terribles enregistrats per la vostra Cort de l'Error, i
demano que la Suprema Cort de l'Esperit anul.li aquesta decisió.

18 Aquí, l'advocat de la part contrària, la Creença Falsa, cridà
la Ciència Cristiana a l'ordre acusant-la de menystenir la cort.
Diversos notables -la Matèria Mèdica, l'Anatomia, la
21 Fisiologia, la Teologia Escolàstica, i la Jurisprudència- es
plantejaren de fer fora de la sala la Ciència Cristiana per acció
il.legal i arbitrària. Declararen que la Ciència Cristiana
24 revessava els procediments judicials d'una cort legalment
constituïda.

Però el President de la Cort Suprema de l'Esperit denegà
27 les seves mocions, al.legant que els processos il.legals no
eren tolerats a la sala de la Veritat, que és per sobre de la
Cort inferior de l'Error.

30 L'advocada, la Ciència Cristiana, llegí aleshores al codi
Suprem, la Bíblia, uns quants extractes sobre els drets de

1 l'home, remarcant que la Bíblia era una autoritat superior que
la jurisprudència de la Blackstone:

3

Fem l'home a la nostra imatge i semblança; i que tingui domini.

6 Mira, t'he donat poder sobre tota la potència de l'enemic, i res
no et podrà fer mal.

Si un home guarda les meves paraules, no veurà mai la mort.

9 Aleshores la Ciència Cristiana demostrà que el Nervi era
un perjur. En lloc de ser el governador de la Província del
Cos, on es deia que l'Home Mortal residia, el Nervi era un
12 ciutadà insubordinat, que s'atribuïa funcions que no li
pertocaven i llevava testimonis falsos contra l'Home. Girant-se
de cop vers el Sentit Personal, que ara no deia ni piu, la
15 Ciència Cristiana hi afegí:

18 Demano que se us arresti en nom del Déu Altíssim, acusat
d'aquests tres crims: perjuri, traïció i conspiració contra els drets i la
vida de l'home.

21 I la Ciència Cristiana prosseguí:

24 Un altre testimoni, també incompetent, digué que la nit del crim la
Secreció Morbosa escampà sobre seu una capa de borrisol
llefiscós, mentre que els fets demostren que aquest tel és una
substància aliena, importada per la Creença Falsa, l'advocada del
27 Sentit personal, associada amb l'Error i que fa entrar de contraban al
mercat els productes de l'Error sense passar la inspecció dels
oficials del govern de l'Ànima. Quan la Cort de la Veritat convocà la
30 Llengua Bruta, la Llengua Bruta es féu fonedissa i no se'n sentí a
parlar més.

33 La Secreció Morbosa no és importador ni traficant de pells, però
hem sentit que la Matèria Mèdica explica com es fabrica aquest
borrisol, i sabem que la Secreció Morbosa té bons tractes amb la
firma del Sentit Personal, Error i Cia, i que la paguen per a què

1 introdueixi d'estranyis els seus productes al mercat. Sàpigueu
també, que la Creença Falsa, l'advocada del demandant, el Sentit
3 Personal, és clienta d'aquesta firma, els hi fabrica els productes, en
ven, i fa propaganda a tort i a dret a favor dels seus amos.

6 La Mort testificà que havia marxat de la Província del Cos, quan li
arribà un missatge de la Creença Falsa, manant-li que s'involucrés
en l'homicidi. Seguint l'ordre, la Mort es presentà al lloc on la
malaltia del fege feia la seva via, fent fugir esparverada la Matèria
9 Mèdica, que just emmanillava el presoner amb l'esperança de
salvar-lo. És cert que la Matèria Mèdica participà a contraccor en
aquesta malifeta, que li donà a l'oficial de la Salut l'excusa per
12 arrestar l'Home Mortal, malgrat ser innocent.

15 La Ciència Cristiana girà l'esquena a aquests testimonis
avergonyits; les seves paraules esclatants com llampecs a les
cares desconcertades d'aquests eminents personatges, la
Teologia Escolàstica, la Matèria Mèdica, la Fisologia,
18 l'Hipnotisme cec, i el disfressat Sentit Personal, digué:

21 Déu us colpirà, oh! parets emblanquinades, per haver fet mal en
la vostra ignorància al malaurat Home Mortal que, batallant contra
l'atac de fetge i la Mort, cercà el vostre ajut. L'anàreu a ajudar i no
féreu altra cosa que imputar-li un crim que no havia fet. Ajudàreu i
24 recolzàreu la Por i les Lleis de la Salut. Traïreu l'Home Mortal, tot
declarant que la Malaltia és la serventa de Déu i la justa executora
de les Seves lleis. Les nostres Lleis més altes, declaren que tots
27 vosaltres, testimonis, jurat i jutges, sou els criminals, i que us espera
la sentència que el Progrés General i l'Amor diví pronunciaran.

30 Enviem els nostres detectius més bons a totes les localitats
pretesament turmentades per la malaltia, però arribats al lloc
s'adonen que la Malaltia no hi ha anat mai, puix li hauria estat

1 impossible d'escapolir-se de la seva recerca. La vostra Cort material
dels Errors que condemnà l'Home Mortal acusant-lo de desobeir la
3 Llei de la higiene, fóu manipulada per les maquinacions llefiscoses
de l'advocada la Falsa Creença, que la Veritat crida davant del
tribunal de l'Esperit per a passar comptes del seu crim. Hom li
6 ensenya a la Secreció Morbosa com, per a engalipar la raó, cal
endormiscar els mortals abans de sacrificar-los als seus falsos déus.

Les Ments Mortals foren ensibornades pel vostre advocat, la
9 Creença Falsa, i foren induïdes a pronunciar un veredict que
lliurava l'Home Mortal a la mort. De les bones obres en feu crims, i
les afeixugueu de càstigs; però cap tergiversació de la justícia no en
12 podrà fer mai de la desobediència a les preteses lleis Materials, una
desobediència a Déu, ni un homicidi. Fins i tot, el codi penal admet
que l'homicidi pot ser justificat per la força de les circumstàncies.
15 Quina acció és més justificable que la que hom fa pel bé d'un
germà? Per què, doncs, en nom de la justícia ultratjada, condemneu
l'Home Mortal per haver tingut cura del seu germà obeint la llei
18 divina? No podeu trepitjar els decrets del Tribunal Suprem. L'Home
Mortal té el dret d'apel·lar a l'Esperit, Déu, que només condemna pel
pecat que s'ha fet.

21 Les creences falses i injustes dels vostres legisladors mentals
humans els constrenyen a promulgar lleis execrables tocant a la
malaltia, etc, i després, castiguen com un crim l'obediència
24 d'aquestes lleis. Davant del Legislador Suprem, drete a l'estrada de
la Veritat, i conforme a les lleis divines, refuso el fals testimoni del
Sentit Personal. Demano que des d'ara se li prohibeixi de portar
27 l'Home Mortal a judici davant la Cort de l'Error Material. Apel·lo a les
decisiones justes i equitables de l'Esperit diví per a què els drets que
se li han arrabassat a l'home mortal li siguin rescabats.

30 Aquí s'acabà el pledeig de la defensa, i el President de la
Cort Suprema de Justícia, amb un aire majestuós i benigne,

1 capint i interpretant tota la Llei i tots els testimoniatges,
explicà, citant el seu codi, la Bíblia, que tota pretesa Llei, que
3 vulgui punir res fora del pecat és nul·la i sense efecte.

També decidí que al Demandant, el Sentit Personal, no
tindria permís de presentar cap altre plet davant del tribunal
6 de l'Ànima, ans se li manaria de restar perpetuament silent, i
de pagar, per a evitar la temptació, una suma considerable
com a garantia del seu bon fer. El Jutge acabà la seva
9 exposició així:

Considerem el pledeig de la Falsa Creença indigne d'audiència.
12 Des d'ara i per sempre, que tot el que diu la Falsa Creença, caigui
en l'oblivi "sense campanades, sense ferètre i sense tomba."
Segons els nostres estatuts, la Llei Material és una mentidera que
15 no pot fer de testimoni contra l'Home Mortal, tampoc la Por pot
arrestar-lo, ni la malaltia ficar-lo a la presó. La nostra Llei refusa de
reconèixer l'Home Mortal malalt o morent, ans el serva per sempre a
18 la imatge i semblança del Creador. Tot capgirant el testimoni del
Sentit Personal i els decrets de la Cort de l'Error a favor de la
Matèria, l'Esperit es pronuncia a favor de l'Home i en contra de la
21 Matèria. A més, recomanem que la matèria Mèdica adopti la Ciència
Cristiana, i que les lleis de la Salut, de l'Hipnotisme, del
mesmerisme, de la Màgia Oriental i de la Màgia Esotèrica siguin
24 publicament executades pel nostre cap de policia, el Progrés.

El Tribunal Suprem es pronuncia a favor de la intel·ligència, i
declara que no hi ha cap Llei fora de la Ment divina que pugui punir o
27 recompensar l'Home Mortal. Els vostres jurats personals a la Cort de
l'error són mites. El vostre advocat, la Creença Falsa, és un
impostor que persuadeix les Ments Mortals de pronunciar un
30 veredicte contrari a la Llei i a l'evangeli. Al nostre Llibre dels llibres
s'hi diu que el demandant, el Sentit Personal, és un mentider. El
nostre gran Mestre de jurisprudència mental en parlà, dient que "ha
33 estat un assassí des del començament." Al Tribunal de l'Esperit diví

1 no hi jutgem casos de malaltia. L'Home és declarat innocent de
transgredir les lleis físiques, perquè aquesta mena de lleis no
3 existeixen. El nostre estatut és espiritual, el nostre Govern és diví.
“No farà justícia, el Jutge de tota la terra?”

6 El Jurat del Sentit Espiritual s'avingué tot d'una pel
veredicte, i un crit ressonà d'una punta a l'altra de la gran sala
de l'audiència de l'Esperit, Innocent! Aleshores el presoner es
9 posà dret, regenerat, fort, lliure. Ens adonarem, mentre
encaixava les mans de la seva advocada, la Ciència Cristiana,
que tot el seu esgrogueïment i la seva feblesa s'havien esvaït.
12 Anava dret i el seu posat era imposant, la seva cara lluïa
radiant de salut i felicitat. L'Amor Diví havia fet fora la por.
L'Home Mortal, alliberat de la presó i de la malaltia, caminà
15 endavant, els seus peus “admirables, sobre les muntanyes,”
com els del qui “porta bones noves.”

Veredicte diví

Ni el magnetisme animal ni l'hipnotisme entren dins de la
18 pràctica de la Ciència Cristiana; una Ciència on la Veritat no
pot ser revessada, ans on el revés de l'error és veritat. Una
creença que s'ha refinat no pot retrogradar. Quan el Crist
21 transforma una creença de malaltia o de pecat i la fa més
afinada, la creença es fon esdevenint comprensió espiritual, i
el pecat, la malaltia i la mort desapareixen. El Crist, la Veritat,
24 nodreix i vesteix els mortals temporalment fins que la
materialitat, transformada per l'ideal, es fon, i l'home és abillat
i nodrit espiritualment. St. Pau diu, “Trebal·leu per la vostra
27 salvació amb temor i amb tremolor.” Jesús digué, “No tingueu
por petit ramat; puix és el goig del vostre Pare donar-vos el
regne.” Aquesta veritat és la Ciència Cristiana.

Crist, el gran metge

30 Científics Cristians, sigueu la vostra pròpia llei, que la mala
pràctica mental no us pugui fer cap mal ni quan dormiu ni
quan esteu desperts.